

ଦିକ୍ଷା ବନ୍ଦମୁଖ-ରୁ ଏହି ଚିତ୍ରାପାର୍ଶ୍ଵ ସ୍ଥାନମାନ-
କିମ୍ବା ପାଶ୍ଚାତ୍ୟ ଧୀର୍ଘ କ୍ଷେତ୍ର ଉପରେ ଉପସ୍ଥିତ
ହୁଏ । ସମ୍ପ୍ରଦୟ ଏହାକୁ ବେଳେ ଧରାଯାଇବା
କିମ୍ବା କାହିଁ ମହାମହିମା କରିବାର ସାହେବଙ୍କର
ନିର୍ଦ୍ଦିଷ୍ଟ ଚେତିକାମ ପଠାଇଯାଇଥିଲା ଓ ଶ୍ରୀମଦ୍
ଭଗବତପାଦମେତେ ଧର୍ମାଲୟକୁ ବନ୍ଦର ଏହା
କିମ୍ବା କିମ୍ବା କିମ୍ବା ଏହାକୁ ପରିଣାମ କରିବାକୁ
କମିକୋର୍ଭୁ ପାଇଁ ବିଷୟାବସ୍ଥା ।

ବୁଦ୍ଧିମାରେ ପାଇନ୍ତିଥିଲାବକୁ
ଶେଷ ହେଲାବଳର ଅବ୍ୟଥର ।

ଗଣ ରହୁଥିଲାହାଟ ହେବୋଲାରେ ଭୁବନେଶ୍ୱର କେବଳାକୁ କେହାଏଁ ବନ୍ଦ ସମ୍ବନ୍ଧ ଉତ୍ସମ୍ପଦ ସମ୍ବନ୍ଧ କରିଛା ଅବଶ୍ୱରେ ଗଣ । ଶବ୍ଦ ସରଳତାର ସହିତେ ଉତ୍ସମ୍ପଦ କରୁଥିଲୁବ କି, ଏହା ବିଷ ଠକ୍ ଦବନ୍ଦରେ ଯେବୋଲାହାଟ ଆଜି ଅବଶ୍ୱର ସହିର ଅବଶ୍ୱର କରିଛା କରିବାକୁ ପାଇବାକୁ ଅବଶ୍ୱର ଅବଶ୍ୱର ଅବଶ୍ୱର ଅବଶ୍ୱର । କିମ୍ବା କିମ୍ବା ଅବଶ୍ୱର ଉତ୍ସମ୍ପଦ ଉତ୍ସମ୍ପଦ ଉତ୍ସମ୍ପଦ ଉତ୍ସମ୍ପଦ ଉତ୍ସମ୍ପଦ ।

କାନ୍ତକୁ ହେ କେ, ଏହି, ବାଦରୁ ପ୍ରତ୍ୟେକ
କୋଟିର ସମ୍ପଦ ଦୟାର ପ୍ରତିକାଳ କରି ଶୁଭମାର୍ଗ
ଉପାଦାନ ଲଭିବାରେ । କିମ୍ବା କାନ୍ତକୁ କହିଥାଏ
ଅମେରାକେ ଏହି ଧାରାଶୀ, କରନ୍ତାଳ, କଣ୍ଠୀ-
ଦୟାର ଏ ସମ୍ପଦର କଷ୍ଟରେ କାହାଦେବେ
ଦୟାରାପାଇବ ନିଷ୍ଠେ ? ଅମୁମାର୍ଗ ଶବ୍ଦର
ଜାତି ? ଅଗେ ? କିମ୍ବା କେହି କେବେବେ
ବାରାନ୍ଦ କରିବ ଯାଏ ହୋଇଗାହିଁ ।

କିମ୍ବା କାନ୍ତକୁ କରିବା ପରେ ଅମରି

ଶ୍ରୀମତୀ କିମ୍ବାଲ୍ମୀଳେ

ଶବ୍ଦ ତାମକରେ ପାଇଲେ ବୁଦ୍ଧିଦ୍ୟାଳୟ
ବିଶେଷକ ଖୋଜିଏ ଅନ୍ତରେତନ ହୋଇଥିଲା ।
ଅନ୍ତରେ ଉତ୍ତରରେ ନଗର ହିଂସକାଳୀଙ୍ଗୁଡ଼ି
ଅନ୍ତରେ ପ୍ରାଣୀ ପ୍ରାଣୀର ଢିଲୁକା । ସମ୍ବନ୍ଧରେମେ
ଅନ୍ତରେ ପ୍ରିୟ କବିଗା ଗୋଟିଏ ବିଶେଷ
ନିଃବ୍ୟବେ ବାପୁଁ ଦେଇ । ଅନ୍ତରେ ଅପ୍ରେର
ମାତ୍ର ଏବଂ ଶିଖ ପରିଶ୍ରମ ସମ୍ବନ୍ଧରେ ନାମ
ରେଖାମବା, ଆଜ୍ୟ ବିଜ୍ଞାନଯରୁ ଡ୍ରାମ୍ସକର
ଆଇପିଚେତ ଦେବା, ଅତ୍ୟାନ ଓ ଡର୍ଶନ
ମାନକର କୋ ପରିଷୀଳିତ କଲାତା ଉଦ୍ଦିଷ୍ଟକୁ
ଦୟର ଫୃମର୍ଲୀ ନବେଳ ବିଜ୍ଞାନାଳ୍ୟରେ
ପ୍ରତିବିତ ହୋଇର ପ୍ରିୟ ଦେଇ । ପାଇବା

ଦେବତାଙ୍କର ପଦାଳ ଉପରେ ପରମାଣ ଅନ୍ତରେ
ଯତେହ ପର୍ମାଣୁ ପାଠଳୀ କିମ୍ବା କିମ୍ବା ଲୟରେ
ଲୋପ କରିଲୁ । ଆଜାମୀ ବଳେତ ମଧ୍ୟ ଶ୍ରୀ
ଦେଖି ଥାଏ ହୋଇଥାର କିମ୍ବାର ପଦମୁ
କେ ୧୯୫୬ଥାରେ ବା ଶ୍ରୀ ହେଲୁ । ଏହି ବାରେ
ଭାବମୁକ୍ତେଷେର ଓ ଗେଣ୍ଟ୍ରାରର ପରମା
ପତି । କିମ୍ବାରା କି ଏହିଥାଳର ସମ୍ବନ୍ଧରେ କିମ୍ବା
କୁଳବଳେ ଅଛି । ବନ୍ଦମୁ ଏହି ବର୍ଷର ଦିନମାତ୍ର
ପାଇଁ ପାଇଁ କିମ୍ବାର କିମ୍ବାର ପଦମୁକ୍ତ
ହେଲେ ଦେବତା କରିବ କିମ୍ବାର କରିବ
କିମ୍ବାର ।

ପ୍ରତିକାର “ଅନୁମାନଙ୍କର ଦ

"OUR DAY"

ଶାନ୍ତି ପେଟିହମରଣର ଦେବା ଶୁଣୁଥା
ଚନ୍ଦ୍ରାଚି- ଅର୍ଦ୍ଧପ୍ରଦୀପ ରକ୍ତ ଉପବ ଉପଦର୍ଶନ
କି ଏହି ସମ୍ପଦ ପ୍ରକଳନରେ ଆବଶ୍ୟକ ।

ପଳ, କଣ୍ଠାଳ, ବାର୍ତ୍ତାଳାମ, ପ୍ରାଚିଲୁଙ୍ଗ ସୁନ୍ଦର
ପିଲାଧରବୀର ପାତାହୁର ରଖିବ ପ୍ରମୁଖ ଅନ୍ତର୍ଜାତି
ହୋଇଥିବ ଏଣ୍ ୫୫ ଓ ୫୬ ତାତ୍ତ୍ଵାମ ଗର୍ଭରେ
ବିଜ୍ଞାତା ଟେଣ୍ଡିଶ୍ରୀ ଦାଢ଼କ ଅଭିନବ ହୋଇ-
ଥିଲା । ଯାତି, କବି ବସନ୍ତଶର୍ମୀରେ ୧୦

ଦେଖିଲେ । ଗୁରୁବା ଠାରୁ ଦ୍ୱାଷଣ ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ
ମଳିକରେ ଶିଥି ଦିନୀର ବୋଧାତ୍ମକ
ଅତେବେ ଜୀବେ ସନ୍ଦାରିତ କାହିଁ ସାହିତ୍ୟରେ
ଜୀବନ କିମ୍ବା ସାହାରି ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତକାଳ ଦୂରପ୍ରାଣେ
ଏହି ବାଧାବରଣରେ ଏବା ଏକଥାର ମଳିକରେ
ବିଶିର ହୋଇଥିଲା । ସୁର ଦୈନିକବାରାରୁ
ମ୍ଯା ଅର୍ଥ ବାରୁହାର ହୋଇଥିଲା । ଅସୁର ମାତ୍ର,
ଶ୍ରୀଦ ଶାକେନ, ସହର ସବୁଜିଲଙ୍ଘନ ଅଧିଷ୍ଠତ
କାରୁ ଯୋଗେନର ବିଦ୍ୟାର, ମନେ ଯେତେକିଛି
କଲ ସୁରକ ଚେତିମୟକ, ସରତାର ଉତ୍ସାହ
କାରୁ ବନ୍ଦାରିନ ମହାନ୍ତି ପ୍ରକଳ ନେତରିଣ୍ଣଙ୍କ
ଉତ୍ସୁକ ଓ ଅନୁକୂଳକରେ ଏହି ଭୟକ
ନିର୍ମୟେ ସଙ୍କଳ ହୋଇଥିବାକୁ ସେମାନେ
ନେବାହାର ଆବଶ୍ୟକ ।

四百九

କେତେ ଦାନ ଗା ଏ କର ସମ୍ପଦବାର
ଅପେକ୍ଷାରେ ଶୁଦ୍ଧ ଅଳିବରା ମହାବୟବ
ପରେ ପ୍ରାଣାଙ୍କରେ ଜଳିତଥାନନ୍ଦରେ ବଜାନ
ବିଜ୍ଞପନେ ଅଧ୍ୟୁକ ବନ୍ଦୁଦୂର ପ୍ରାୟ କୁରୁକ୍ଷର
ତେଜାପତି ସମ୍ବନ୍ଧରେ ଦେଖାଯାଇଲେ । ଉଚ୍ଛବ-
ଲୁକ୍ଷୀ ପ୍ରକେଷମାନବଳ ପରିଶ୍ରଣ ଲାଭ ପ୍ରାପ୍ତ-
ପରିବ ପ୍ରେସ ସବେକଳ ବିବରଣେ ଆପଣକବଳ
ବନ୍ଦବ କୁ ଅମ୍ବକ ବିରଦ୍ଧା ଦୁଇକ ପ୍ରକରଣ,
ମାନଙ୍କ ସାମାଜ ଲୋକ ଏ ସମ୍ବନ୍ଧର ସମୟକାଳେ
ଦୁଇକଣ ଥିଲା । ପରିବର୍ତ୍ତନରେ ପ୍ରୟୁକ୍ଷ ଗାନ୍ଧି
ଦର ଦରିଆ ରକା, ମାନବର ଲୋକରଙ୍ଗୁଡ଼ାର,
ଶୁଦ୍ଧ ପୁରୁନଗର ନାୟକ ମଧ୍ୟବାଦୀଙ୍କ,
ଶୁଦ୍ଧ ସର୍ବଦର ପଣ୍ଡା ମନୋବୟୁକ୍ତ ପ୍ରାଚୀନ
ଦେଶ । ଏହିଦରେଇତି ଶୁଦ୍ଧ ଅଳିତେର
ଦର, ଶୁଦ୍ଧ ଅଳିବରା ମହାବୟବ, ମହା-
ମହେପଶାୟ ପଢ଼ିବ ସମ୍ବନ୍ଧ ପରିବର୍ତ୍ତନ ଓ
ଶୁଦ୍ଧ ପଦ୍ମନାଭର ମାତ୍ର ପ୍ରଭୁଙ୍କ ମଧ୍ୟ ପରିଶ୍ରଣ
ହୋଇଥିଲେ । ମାତ୍ରାବର ନିଷ୍ଠମୁଦର ଦାର ଓ
ମାତ୍ରାବର ଦେବଗତ ଦରା ମହାବୟବ ଅଳି-
ବାର୍ଦ୍ଦା ଦାର ଓ ଦରା ଉପରୁତ୍ତାବେଳ ଶାର
କ ସ୍ଵରେ ।

କୁହମାଳଙ୍କ ପଥରୁ ବାରଙ୍ଗଲ ଦେଖିବାରେ ମେଘ
ତେ କ୍ଷେତ୍ରର ଅନୁର୍ଧ୍ଵରେ ବୀ, ବୀ, ସୁରତିଶାନ୍ତରେ
ଯତି ବଳବାନୀ ଏହାର ଶିଖାଳଙ୍କରୁ ଯଥା-
ଦହର ସଂଗ୍ରହଙ୍କରେ ପ୍ରତିବିଜାରେ ଯେତୁ
ଦିନେଶ୍ଚରେ ଅମରର କରୁଥିଲେ ଭାଙ୍ଗେ
ସଥଳୀଭୂତ ଦେବାଲୀର ଉଦୟକୁ ପ୍ରାର୍ଥନା କର
ଦିଲେ । ସେହିକୁ ଶୁଣୁଟୁ ମୁକ୍ତିପଦରେ କାହିଁବ
ବିଷବାହିତର, ମାତ୍ରାବର କୋରକ, ଆଶ,
ମାନ୍ୟବର କହିବାରକା ମତରେ ଦୟାବଳ କର,
ତାରେ ଏହେବୁଦ୍ଧି ଓଡ଼ିଆ ଶକ୍ତି ସମ୍ବନ୍ଧରେ
ଦେଖି ବିଦେଶ ଆମର ପ୍ରକାଶ କରିଥିଲୁ
ତେ ପ୍ରତିକଳକ ସହି ଆମା କିମ୍ବୁଦ୍ଧେ
ମେଆପିତିକ ତେ ଉତ୍ସାହରୁ ଭାବାପୁରାଜ
ଭୂପରିଷ ପ୍ରଦାନ ଦିଇଥିଲେ । ତମିଠିକେ
ଅନୁବାନ ମହୋତ୍ସୁ କିମ୍ବାରି, ପିତ୍ତୁର
ଦ୍ୱାରାର କରିବାକୁ ଦେଇଥିବାରୁ ତେ
ଏକବର ଅନ୍ତର୍ଭାବରେ ସମେତୁ ସାହାର୍ଯ୍ୟ
ଦେଇଥିବାର ଭାବମାଫେ ମାନ୍ଦୁପୁର ଅନ୍ତର୍ଭାବ
ଦେଇଥିବା କରିବାରେ ।

ଦ୍ୱାରେ ଏହାକୁ ନାହିଁ ପାଇବାରେ ମନ୍ତ୍ରୀଙ୍କ କାହାରେ
ପରିବର୍ତ୍ତନ ପରିବର୍ତ୍ତନ କରିବାକୁ ପରିବର୍ତ୍ତନ କରିବାକୁ
ପରିବର୍ତ୍ତନ କରିବାକୁ ।

—101—

YOUR DAY.

କେବଳ ସ୍ଵର୍ଗ ଏହି ଅଶ୍ଵଦ ଜାହିଁପାଇଁ ଏହି
ଦୁଃଖାଧିକାରୀ । ମତକାର ପ୍ରାଣ ବା ପ୍ରତିର୍ଦ୍ଦିଷ୍ଟ
କୁହରେ ପତଙ୍ଗରେ ସମ୍ମୁଦ୍ର ମନୁଷ୍ୟର
ପରବର୍ତ୍ତୀ ଦେଖାଯାଉଥିଲା । କୁହର ପଦାର୍ଥ
ଦାଙ୍ଗ-ଦାନ୍ତି-ନିର୍ଦ୍ଦିଗ୍ନ ପଦାର୍ଥ, ମୂଳ, ଦେହ,
ବାତ ପ୍ରତିତ କେହି କାହାରକୁ ଉବ୍ଧ ନାହିଁ ।
ମଧ୍ୟଲୋମ ସେମିଶାରର ବର୍ତ୍ତମାନରେ କହକ
ନାହିଁ ମାତ୍ରିର ପଳ ପ୍ରତିତ ବହୁତ କରୁଥିଲେ
ମିଥେ ପ୍ରେସମାନଙ୍କ ନିରମାଣ ବା ଶୁଭରେ
ବିତକ୍ଷେତ୍ର ବର୍ଷପୁ ଦେଇଥିଲା ଓ ମିଥିବାହୁ
ମଧ୍ୟାର ମୋକାଳର ଘର ମଧ୍ୟ କେଇଥିଲେ ।
ଏ ମୟୁର ବର୍ଷପୁର ଅର୍ଟ ପୁକରେ ଆହୁର
ବୈଜ୍ଞାନିକ ସାହାଯ୍ୟାର୍ଥୀ ପଠାଯାଇଥିଲା ।
ବେଳନ ମେଟିଏ ଡକ୍ଟର ନାମର ଅରଜ୍ୟ
ମଧ୍ୟ ଦୋରଥିଲା । ପରଦିନ ତା “Our day” ମାରର
ଦାଳେନମାକଳ ପଣେ । ତାହା ପାଇଁ
ବାହାର କାହାର ବିଜ୍ଞାନ ବିଭାଗ କାହାର
ପରିଚାରକ ପରିଚାରକ ବିଭାଗ କାହାର
ଦୀର୍ଘ ପ୍ରକାର ହୋଇଥିଲା । କାହାର କାହାର
ଦେଖେ ପ୍ରେସମାନଙ୍କ ଶୁଭର ପଳ ଯୋଗଣ
ହୋଇଥିଲା ଓ ଦିଶକର ସାହେବ ମନୋଦୟ
କାହାର ଉପର ମନ୍ଦାହାଜାର ନାମ ପ୍ରକାଶ
କରିଥିଲା । ପଢ଼ିଲା ମାତ୍ର ଓ ତାଙ୍କ ମାତ୍ରମାତ୍ର
ହୋଇଥିଲା । ଅବ୍ୟାପ୍ତି କରିବ ସାହାର
କେବୁ ବୁଝିପାଇଲାରେ ତେବେ
ଆପଣା କାହାର କାହାର କାହାର

ଶ୍ରୀମଦ୍ଭଗବତ

ନବ ସ୍ଥାନ ପହିଲାରେ ଧମେଶ୍‌କୋ
କରି ଘୋକାନର ଶତାବ୍ଦୀରେ ଏହି ସମ୍ବନ୍ଧ ଉଚ୍ଚ-
ଶର୍ଵବନ୍ଧୁ । ଲୋହମାଳକୁ ସେବାରେ ବ୍ୟବହା-
ରେଖମେଣ୍ଟାଗୀ ଛାତ୍ରାବ୍ଦୀର "ପାତା ଲାପନ
ଦେବା ବିଷ୍ଣୁ ପଲେଚନା କରିଥିବୁ" । ଏହି
ପରିଲାପ ପ୍ରେଟିବ ପ୍ରଥମ ଅଭ୍ୟାସ ପ୍ରଦାନକର
ପଦାର୍ଥ ସଧରେ ଜେ ତ ବ୍ୟବୁ ପରିମଳାକରଣ
ମହୋପକାରୀ ଏହି ପଢ଼ିବାର ବୁଝାନ୍ତରେ ଦୂର
ଦୂର ଭାବରେ ପ୍ରାପ୍ତ ହେଉଥିବା ବରତ୍ତୀ ମହା
ପଷେ ଧାରା ଦେଖିବାରେ ସାମର୍ତ୍ତୀରେ ପଦ-
କଳ ଦେବାର କହିଲାମି । ଲବ ପଞ୍ଚଠାରୁ ଜେ
କଞ୍ଚି ବେଶୀ ବାଧୁପାତ୍ର—ପ୍ରାତିର ବାଜର ଜନ୍ମ-
ବାଯମାକେ କୃପାନନ୍ଦ, ବଜାନ୍ତରୁ ପ୍ରବନ୍ଧାରୂପ
ମାତ୍ରିର ବାକରୁ ମହାତ୍ମା ମନେ କରୁଥିବେ
ଦ୍ୱାରା ଉତ୍ତମମାତ୍ର ତେଜାରୁ ପେଣେ ଜୟତ୍ତାର
ମାନଙ୍କର ପର୍ଯ୍ୟା ଦେଖି ବୋଲିପଲାଇ, ସ୍ଵର୍ଗ ନ
ହୁବେ ପ୍ରଦିନାଥ ମାତ୍ର ହେବ ? ଫେର ମେ-
ରାଜୁ ହେବା କିମ୍ବା କିମ୍ବା

ଠାର୍ଜୁ । “ସୂର୍ଯ୍ୟାଶ୍ରମ ପଦତି” ର ସ୍ଵଭାବ ସହିତ
ଏକ ସେ ତେବେବେଳେ ଉନ୍ନିବାଚ୍ଛ୍ଵା ବାଗା
ସ୍ଥାନର ଅସୁନ୍ଧା ଏବଂ ସାଧାରଣ ଭାବରେ ଉତ୍ସବାତ୍ମକ
କର କୁଟୁ ଥରକ ପ୍ରସ୍ତରେ ଅନ୍ତିମ ପଦାର୍ଥ
ହାରମାନଙ୍କୁ ତେଜି ଲାଭାବଦୀ ଦୟାପାତ୍ର
ଲେଖ କେବା ପ୍ରାୟ ବୋଦିଥିଲା । ଯେହା
ପ୍ରାଚୀନ ପ୍ରାଚୀନ ଲମ୍ବିକାରୀ ବାନ୍ଧବନାମେ
ବର୍ତ୍ତମାନ କିମ୍ବାହିତ ପ୍ରାୟ । କୁରକେଷରେ କୁରକ
ଦୂରଗୁରୁତତ ଉତ୍ସବକାରୀ ନିଧାରଣ କରୁଥିଲୁଗ୍ରା
ବର୍ତ୍ତମାନ କ୍ଷେତ୍ରକାଳର ମଧ୍ୟରୁ ଅବେଳାକାଳ
କୁରକ ପ୍ରାଚୀନାବଳୀ ସମ୍ମନ କାହିଁ
ପ୍ରାଚୀନର କୁରକ ପ୍ରାଚୀନ ଶତାବ୍ଦିର ମେଲା
କଲାର ଅବସର କାହିଁ ବା ଅଭ୍ୟାସାବ୍ଦ ନାହିଁ
ମାନ୍ଦମେ ଏହି ଧର୍ମ ଅନୁଷ୍ଠାନ କରିପାରିଲୁ
କ୍ଷେତ୍ରକାଳ ପୁଣ୍ୟ ସତ୍ତ୍ଵ କାନ୍ଦିଲା ନାହିଁ । ଏଥିରେ
ମଧ୍ୟ କାମ କା କ୍ଷେତ୍ରକାଳର କେତେ ନ ପ୍ରାଚୀନ
କୁରକ ପାଦାଶ୍ରମ” ମାଟେଟିଥି କେବଳ

Digitized by srujanika@gmail.com

ପ୍ରକାଶକୁ ଖମଟେ କରୁଥିଲେ ତାଙ୍କ ଗାହଁ । ଏହି କେବଳ ଏହାକି ଦେଖିବା
ଅନ୍ୟାନ୍ୟ କର୍ତ୍ତବ୍ୟକୋଣୀ କଲିଅଛି
ତାହଁ ଜାଗର ଅମ୍ବାକର୍କର କର୍ତ୍ତବ୍ୟକେ
ତ ସହେ ଘମେମାରେ ସବକଣାମତି ପାଇଁ
ତାହା କରାଇଯାଉଥିଲା ତାହଁ ଏକ ଧରୋ
ଦିତୋଦୟ ଏହିପୂର୍ବ ବୁଦ୍ଧାରେ
ଯାଦିହେବୁ । ଅବଶ୍ୟକ ବୁଦ୍ଧକୁତୁଳରେ ତେବେ

201200 8

ନାହିଁ କରିବାର ପାଦେଶିକ ମୁଖ୍ୟ-
ଯୁଧକ ସମ୍ବନ୍ଧରେ ମାତ୍ରମର କଜନିକାରୀ ଗ୍ରାମ-
ପଲ୍ଲେ ମନ୍ଦିରରେ ଅଭିନାଶ ଅବଶ୍ୟକ ଯେ ସାଧାରଣ
କୁଟି ସମ୍ବନ୍ଧରେ ମନ୍ଦିରର କଜନିକାରୀ
ଉଚ୍ଛବ୍ରତର ପ୍ରକାଶରେ ଉଚ୍ଛବ୍ରତ ଉଚ୍ଛବ୍ରତର
ମନୋଯୋଗ ଅବଶ୍ୟକ ହୋଇ ଅଛି କି ନା
ଜନଶ୍ରୀମେଣ୍ଡ ନୂହର ପ୍ରକାଶ କରିବାରେ କି
କିମ୍ବା ମାତ୍ରମେଣ୍ଡରେ ଏକାକି ପ୍ରକାଶ ପାଇବା
କରିବାର ପାଦେଶିକ ମୁଖ୍ୟ-

ପାଇଁ କାଗଜ ଅନୁମତିଦେଇ କରିବାକୋଟି
ଏ ପରେ ଅମ୍ବେଶାଳେ ସବୁକଣାଏତି ପାଇଁ ସୁବୀ
ପାଥ ଲାଗାଇରିଥାଏବୁ କାହିଁ ଏକ ଅଭୋଧଷ୍ଟ
ହତେବିକୁ ଏହିରୂପ ବୃଦ୍ଧିଶାଖେ ଘଟି
ଯାଏବେବୁ । ଅମ୍ବେଶାଳେ ବୃଦ୍ଧିଶାଖରେ ଦେବେବୁ

ଶୁଭରେଣ୍ଯ ପାଦମ୍—ଶ୍ଵରୁଙ୍କ କରୁ ଛଳ-
ଗୋଡ଼ ଗାନ୍ଧୀଖର ମେଟିଏ ଶୁଭରେଣ୍ଯ
ବିଜ୍ଞାନ “ଆହାରେ” ପ୍ରାଣ ବରୁଳିଲା ।
ପଦ୍ମପୁରର ଶୂନ୍ୟ ଏ ଅନ୍ତର୍ଭୂତ ଅନ୍ତର୍ଭୂତ
ଦେବ । ଏ ପ୍ରାଣ ଜନନୀତ ଶୁଭରେଣ୍ଯ
ଆଜମ ଦରଖରୁ । ତଥାଗୋଡ଼ିବାଚୁ ଜଣେ
ଶିଖନ ଦିଲି ଓ ସପ୍ତଶ୍ରୀର ତଥାଲ । ଆଜା ବର୍ତ୍ତୁ
ପଦ୍ମପଥର ଏ ହଠା ଜାରି ପ୍ରଭାତର
ଦେବିକେ । ଶୁଭରେଣ୍ଯ ମାନାକୁ ଘେନ ନାହିଁ
ଅନ୍ତର୍ଭୂତ ଲୋକ ଏଥିରେ ମହାମୁଖୀ ହେବ
ଦବନ୍ତି ।

ପର୍ବତୀରେ କୁଣ୍ଡଳୋଳ—ଅକ୍ଷୟନ୍ଦିତେଣ-
ତିଜ ପର୍ବତୀରେ ମଧ୍ୟ ଏହଦର ପ୍ରସ୍ତର ଶାରୀ
ଭୟତ୍ତେ ଯିନ୍ଦ୍ରିୟାୟ ଦୋଷ ଅଛନ୍ତି । ସେମାନେ
ଅନ୍ୟତଃ ଗୁଣଗୋଳ ବହିବାରୁ ମହିମାନେ
ବନ୍ଧୁରେ ଭୟମର ଅଦେଶ ଦେଇ ପଢ଼ିଥିବ
ବରା ଅଛନ୍ତି । ଆପାଂଗ ପର୍ବତୀରେ କିମ୍ବବ୍ର
ଲଙ୍ଘନ୍ତି । ଧାରା କଣ ଦେଇ ପରିବ ଦେଖାଯିବ ।
ପର୍ବତୀରେ ମଧ୍ୟ କୁତକ୍ଷୀ ଜୟନ୍ତମାନେ
ପ୍ରମାଣ ବସ୍ତାର କର ଅଛନ୍ତି, କି ବାହଁ, ବିଦ୍ୟା
ତିଜାରେ ?

ଭୁବନେ ପୋତ କରୀଶ—ଦୟାଗର
ନୈତିକତା କଲ୍ପନାରେ ଏହି ଭୁବନେ
ଅବଶ୍ୟକ ହେଉଥିବା ପୋତ ମର୍ମିଣର ବରେ
କୁଞ୍ଜ କରିବାକୁ ଉଦ୍‌ଦେଶ ହୋଇଥିଲୁଛି । ଏବଂ
କୁରେ ଅନେକଷାଳ କରିବାପାଇଁ ମୌର୍ଯ୍ୟରୁ
ଭାର୍ତ୍ତାର ମଧ୍ୟ ହିଙ୍କା ମନୋଦୟ ଏ ଦେଖିବା
ଫୁଲିଲୁଛି । କଲ୍ପନାରେ ଓ ଭୁବନର
ଅତ୍ୟାନ୍ତ ବନ୍ଦରରେ ମୋଟ ନର୍ମିଣର କପଟ
କୁଞ୍ଜା ହୋଇପାରେ ତାବା ଦେଖିବା କାହିଁବା
ନୁହେଥିଲେ । ଏ ଦେଖିବା ସମ୍ମାନପାଇନାମାତ୍ର
କୁଞ୍ଜପାତା ବିଳକ୍ତ ଅଧେଶ ଅବେଳା ଅକୁ
ତୁରଣ୍ଣ-ଏଠାରେ ଉପେକ୍ଷା କୁଟ ଥିଲୁ କିମ୍ବାରେ
କୁଟ ନର୍ମିଣ ହୋଇପାରିବା ଦେଖି ଆମ
ବାଦକରି କରାଯାଇ ।

ଅତୀକରେ—କାହେଥିବୁ କହିବାକୁ
ଅବୁ ଅଛି କଲମ ବହି । ଅମୋଦେ ଶୁଣି
ଶୁଣି ଦେଖି ତେ ନିଯମାବ ନିଯମାବ୍ରତ ପ୍ରାଣ
ଜନ୍ମିତ ହୋଇ ଅଧିକ ସମ୍ମୁଦ୍ରାବାର୍ଦ୍ଦ ପ୍ରାଣ
ଏହିକରେ ସୁଖମ୍ବୟ ଦେବାଥର । ଅଧିକରିତା
ହେଉଥିବ ହେଉଥି ସମ୍ମୁଦ୍ରାବାର୍ଦ୍ଦ ପ୍ରାଣ
ବନ୍ଦାତୁର ଚନ୍ଦ ବନ୍ଦରେ ସୁଦଳ ପରାମର୍ଶ
କାନ୍ଦାନ୍ଦାନ୍ଦ । ୧୫୭ ପ୍ରକାଶିତଖାତ୍ୟ ଅଧିକ
ଦେବା ଦୋଷ ଅନ୍ତରେ ଅତା ବନ୍ଦାନ୍ଦାନ୍ଦ
କାନ୍ଦାନ୍ଦ ଗମନ ସବୁ କାନ୍ଦାନ୍ଦ ପରି କବିତ
ବନ୍ଦରେ ପ୍ରମାତ ଧନ୍ଦମ୍ବ ଅଛି ।

ତାର ମ୍ୟାହରୁ ପ୍ରକାଶ ତେ ବିଜ୍ଞାନି
ମନେ ଅଣଗି କର୍ବ ପେରି ଫଳ
କରିଲେ ତେ ପ୍ରକାଶ ତେ ମୋହରେ
କରିବ ଅସଦେଖନ କୁଣ ପେକି ପେହେ
କରିଲେ । ଯାହିଁ ପର୍ଦ୍ଦାର ଭବନର ଘରଧାଳ
ବରକା ପେଚାରେ କଂପିଲେ ତେ କିମର ପାହ
ଦେଖିବ ପକ୍ଷିପଳିବ ଥିଲେ ।

ଜ୍ଞାନ୍ୟ ତୁମର ଅଳ୍ପତା—ହଲକର ଖାୟ
ଦୂର୍ଯ୍ୟ ନିରାକାଶର କୁଳମର ତାଇ—କୁର
ସର ଅର୍ଥର ଉଦ୍‌ଧୃତ ମହାଶୟ ସଙ୍ଗକ ପୁରୁଷର
ଅଧିକ ଦୁର୍ଯ୍ୟ ଅଭିଭାବକ ମଧ୍ୟରେ ଦୁଇ
ଅନୁର୍ଣ୍ଣାନ ଦର୍ଶାଇଛି । ସେ ବହନ୍ତି ଯେ ଅନ୍ତରେ
ଉଥରେ ଦିଲ ମହମ କରୁଥିଲୁ ଏହି ଲକ୍ଷଣ
ଅହାରେ ପଳାଇନାହିଁ । ମାତ୍ର ଅଭିଭାବ
ଅନୁର୍ଣ୍ଣାନ ଏହି କାହିଁ ପାଇଁ ପାଇଁ

କୁଟୁ ଜାହାନ ଶ୍ରୀ ପ୍ରସ କିନ୍ତୁ କିମ୍ବାତେ,
ଆମେରିକାର ଯେଉଁ ଜାହାନ ଅଛି, ମାତ୍ର
ଜାହାନାର ବନ୍ଦରୁମ କେବୁ ବିଷଳ ବନ୍ଦର
କଥକ ସେ କବ୍ୟରେ ଶୀଘ୍ର ବିହେରିବା କବି-
ବାଲୁ ଦେବୁ । ଯୁକ୍ତରୀ ଆଧ୍ୟତ୍ତ୍ୱ ଖେଳ
ବାରରେ ନିରବ୍ୟକ୍ତିବା ଏହାକୁ ଆଧ୍ୟାତ୍ମି
ବିଦ୍ୟୁତ୍କେ ପ୍ରାପ୍ତ ରବୀ । ୫ ଲିଟ୍‌ଟୁଡ଼ ଜର୍ଜ
ଲାହି । ସମଜର ସେହି ଅଶ୍ୟାତ୍ମକ ଦୀର୍ଘ
ପଦିତ ଉତ୍ସବରେ ତଣ୍ଡ ସହି ବର୍ତ୍ତମାନ
ଚନ୍ଦର ମୁଲାକାଗ ଫଳ ସମ୍ମାନକରନ୍ତି ବୋଲି
ବୋଧ ହୁଏ ମାହି । ଯେବେଳେ ଅପରାଧୀ ହିନ୍ଦ
ବିଷ ଦେବେ ସମ୍ମାନ ଅପରାଧ କରିବା

ସହପଦେଶ—ରାଜସ୍ୱ କ୍ଷେତ୍ରମରର ସଙ୍ଗ ଯଦି ଏହା ମାତ୍ରାର କଲାପୁ ମହାଶ୍ୱର ସେଇନ କଥାର କହେଣାଟ ଶିଳ୍ପିରମ୍ଭମାରେ ବହିମନେ ଯେ, ଯଜ୍ଞ ପ୍ରମାଣେ ପ୍ରମାଣ କରିବାର ଚେଷ୍ଟାକ ତହେ ଏହା ଭାବରେ ପଢ଼ୋଇ କବନ୍ଧ କ୍ରମ ପ୍ରସତ କରେ ଅଛିଦିତାର ଅଭିଭ୍ୟନ୍ତରେ ଏହାକିମେ । ଏହାଟ ଅମୂଳବରର ଘେରିବ ଶିଳ୍ପ ମାନ୍ଦର ମହାତା ସୁରଖ ବରିବା ଉଚିତମା । ସୁଦେଶଜୀବ କୃତ୍ୟାଦ ଦେଖିଲେ କୃତ୍ୟାଦ ଯେ, ଏକେକି ସମୟରେ ଅଧିକ ଜାବ ଅଣାରେ ଅଥବା ପୁରୁଷ ମୁଖ୍ୟରେ କହିଯୁ ବନ୍ଧନାର ଅନୁଭବେ ଶିଳ୍ପ ମାନେ ପରମାଦ ଅପରାଧ୍ୟ କମିଆଟ୍ଟ । କେହିର ପଳିରେ ପୁରୁଷ ଶାଶ୍ଵତ କ୍ଷେତ୍ରର ଅନୁଭବରେ ଲାଗିଥିଲୁଛି । ସେହିକେବେ ବାଦାରେ ତଳାରେ ବେଶିକାରୀ କଥାକୁ, ତେବେବେଳେ ଶିଳ୍ପ ମାନେ ଯାଦା ବୈଶ୍ୱକେ ପାଦ ଶରୀର ପାଞ୍ଚଥିଲୁବା ବର୍ତ୍ତମାନ ହୁବାର ସୁମଧୁର ଅପରାଧ୍ୟ ପୁରୁଷର ସମାଜର କେବଳ ନାହିଁ । କିମ୍ବା ସନ୍ତୋଷଜୀବ ତଥା ଆଦିଶାକୁ ଏବଂ ଏହା ପ୍ରକାରର ଦ୍ୱାୟ ଅକି ପରମାଣ୍ଵେ ପ୍ରମୁଖ କହିଲା ମଧ୍ୟ ପୁରୁଷ, ତଥା ହେଲେ ହୁବା ଯେତିବା ଯେହିରେ ଶିଳ୍ପ ମାନେ ଦ୍ୱାୟମାନ ହୋଇ ନାହିଁ ।

ଏହା କୁ କିମ୍ପରିମ ଅବ୍ଧି
ରେ ଦୃଷ୍ଟି କରିବା
କୁଣ୍ଡଳ ସନ୍ତୋଷବ୍ୟ-
ଜତ ଗା ଓ ରଙ୍ଗର
ନିକାଶିତ ଫେର-
ାଇଲେ । ଯାହାକୁ ବାହା-
ର ଲାଗୁ ବାହାରୁ,
କାହାର, ମନ୍ଦିରରେ
ବୃକ୍ଷରତ୍ନ ପାଇଛି, କାହା
ପ୍ରାରେବରନ୍ତି କଲାଣ,
ଯୁଧୀ, କାହା ପରିଚାଳନା
ଦ୍ୱାରା ବୟସ, କାହା ହେଲାକୁ
କୁଣ୍ଡଳ ସନ୍ତୋଷ, କାହା କରି
ଦିନମନ୍ତ୍ର ପୂର୍ଣ୍ଣ, କାହା
କାହା କିମ୍ପରିକିମ୍ପରି ମିଳି,
ତାଙ୍କ ମିଳିଲେ, ଏକ ବ୍ୟୁ,
ବାହା କରିଲେବଳେ ଲାଗୁ
ପାଇଲାକବୁ ରଥ, କାହା
କୁ ଉଲଜନାଳେ କିମ୍ପରି
ହ୍ୟାତ୍, କାହା ଲାଗୁଇଲୁ
କଥାଦ ଦିଇ । କରିଲାଗୁ
ମହାସର୍ଵରେ ଉପର୍ତ୍ତି
କଣ୍ଠରେ କରିଲେ ।

—ଦୀର୍ଘବିରାମ କରିବାର
ପରିମାଣରେ ପାଞ୍ଚଟା ପ୍ରତିବର୍ଷ
ଦେଖିବା ଯେ ଏ ନିର୍ଗରସ
ବିଷରେ ୫୫ ଲକ୍ଷ ପ୍ରତିବର୍ଷ
ଶାରୀରିକ । ପଢ଼ିଲୁହ
ଥାବୁ ଅନ୍ଧାଶୀ ପରିଦ୍ୱାରା
କେ ସମ୍ପୂର୍ଣ୍ଣ କଷ୍ଟପୁରୁଷ
କର ଦିଲୁ କି ବାର୍ତ୍ତା
ହୋଇଥିବେ ସେହିମାନେ
ପ୍ରତିବର୍ଷ କି ୧୮ ଅସମୀ
ରେ ଆବେଦନ କରିବେ ।

ପ୍ରକାଶକର ଅନୁଗେ—ହାତ ଦିଲ୍ଲିଯିର
ଚନ୍ଦ୍ରର “ହୃଦୟ” ମାର୍ଗ ସ୍ମୃଦୟରେ

ଅଗ୍ରା ଦା ୨୩୧୨୯୮୪୦୮୫ ଥିଲା ମାତ୍ର
ଦିନର ମରୁକାଳୀ ହରଣରେ ପରିଷ ନିର୍ମାଣ

କାମ କୁହିରୁପୂର୍ଣ୍ଣ ଶାଶନ । ଏଥର ଅବଗାରଣୀ
ଦେଇ ଅପରମାତ୍ମକ ଦେଇଥାରିଲେବୁ । ଏବେ
କୁହିରୁପୁର୍ଣ୍ଣ ଥେରାମାର ବନ୍ଦା । ମନ ଦୂରଦ୍‌
ବନଦ୍ଵାରି ଆଗମନ ଏ କଥାଟିକୁ ସହୃଦୟ
ଭବରେ ଅମ୍ବୁର ଓ ଜାତିଭାନ୍ଧର ଆହଳା ।
ଲୋତେଥାରୁ ହେତେ ବନ୍ଧ ଭାବିଲାଗା । ଭାବିଲାଗା
ଭାବିଲାଗା ଅସଥାରୁ, ଭାବିଲାଗା ସିମଳାଗା
ଅହେବ ଅଭିଥ କଥ ଓ ବିଷ୍ପମାନ ରହିଲା ।
ଅହିବାର ଉକେଖା ଏହି ମନ୍ଦରୁହିଲାଗୁ କଷର
ହୃଦୟଗୋଟାକ ଓ ପୁଣ୍ୟମୁଖେଟମଳାଶ । ଏଥର
ମୟୁଗ୍ର କେଉଁଠାରେ । ସେ ଯାହାରିବୁ ନହିଁ
ଲୋକେ ବଢ଼ି ବଢ଼ି ମହୋଦୟ ଦୁରଜଗାଳ
ବନ୍ଧଗୋତର କଷରିଦ୍ଵାରୁ । ଏହି ପଳିଷର
“ପରେକ ପରାମର୍ଶରେ” ଗେବେ ନରବ ଓଡ଼ି
ଶାର କିଥାଟା କଣ ଦେବ ଏହା ଦେଇ ଡକି
ଆମାକେ ଭକ୍ତିତି, କଳନ୍ତିଦିନ ପର୍ମିତାମୁହ
ଅନ୍ତରସୁରେ ଥାର ବଳନ୍ତକ ଓରିଆମାକେ
ଆମରହିତ କଣ ଦେଇ ଅନାର ନଷିତଦ୍ଵାରୁ ।
ତାର ସହେତ ଓ ବନନାମଜା ସହେବର
ସନ୍ଧାନ ଯେ କିମ୍ବର ଫଳଗୁହ ହେବ, ଏହରେ
ବନେବ । ବଢ଼ିଲାଗ, ଭାବିଷ୍ୟତର ମହୋଦୟ-
ମାନେ କରିବେ କଣ ? ହେମାକେ ଏକପ୍ରକାର
ଅଭିନ୍ନ ଓ ଅଫିରି । ଘେରେ ଝାକ କା ମହା-
ପ୍ରାଜନ୍ମାନ ହେମାକେ ସରଦଶର ଦରିଦ୍ରେ କଳ-
ବଜା ସମସ୍ତାର ସହିତାରେ ପାଇବ ଏହିକୁ
ଭିପ୍ରୟ ମେ ଅପରମାତ୍ମକ ଭାଣନ୍ଦୁ । ଆଶା କି ବଢ଼ି-
ପରମାଣରେ ଦନ୍ତିଯାମାଥାର । ଭାବିଲାଗା ରୀମା
ପରିଶୀଳା ଦାହି । ଅନାକର ଚରଙ୍ଗ ସାବତ୍ର
କର୍ମକୁ ଭାବିଲାଗା କନ୍ତୁଅଛୁ । ହେମାପର
କୋହା ଭାବାକୁ ସିରା କୁହିବ ।

କନ୍ଦା ପାତା

ମନେର ଶ୍ରୀକୃତ ବାବ ମେପକଣ ଦାଇ,
କେହିବେ ଯେହିପ୍ରକଳ୍ପିତ “ଶ୍ରୀ-ଶାଶ୍ଵତ”
ଦ୍ୱାରାତରେ କେ ମୁଖୀ ଏବଲୁ ଏଥାପାଇ
ଦୂରଦୂରାବେ ଚ ୬୨୫ ଶ୍ରୀକୃତ ବରତନମ୍ବ
କାଳରୁ ଥଥିଲ ମହାରମ୍ଭର କିନ୍ତୁ ପଠାଗାଇ
ଦୁଇର ବନ୍ଦୟ ସର୍ବଲ ସା ଯା ବନ୍ଦ କହିପାଦି
ତେଥୀମୁହଁ ଦେଖିଅଛନ୍ତି । ଅମୁଲ ବାର୍ଯ୍ୟର କରାନ୍ତି ।
ଅଜ୍ଞବେ ବକଟକା ବା ଘର୍ତ୍ତର୍ ଦେଇଅଛନ୍ତି
ଦୁଇମାନଙ୍କ ନିଧରେ ଶ୍ରୀକୃତ ବାରାନ୍ଦିବ ପାଇ
କହିରୁଣନ୍ତି ତନ ଉତେବ ଯୋଗନ । ମେ
ମହାରମ୍ଭ କଥେ ଲାଇଅ ମହୁତେବେ ହୁଲିବ
ବରୁଷଙ୍କ ଦ୍ୱାରା ପରମା ବନ୍ଦିପାଇ କଣ୍ଠ-
ପ୍ରଣାଳୀ ଅଧ୍ୟାତ୍ମ କରୁଥିବ ଅନ୍ତରେ ମେ
ବହ ପ୍ରକଳ୍ପିତ ତ କରିବସ୍ତବ୍ର । ୨
ଦେଇଅଛନ୍ତି । ୨ ଦୁଇମାନଙ୍କ ନାମ ଶ୍ରୀକୃତ
ଦୁଇମାନଙ୍କ ପ୍ରକଳ୍ପିତ ତ ମାର ହୁଏଇ
ଦେଇ ।

ରମ୍ପାଳେ ଅନ୍ତର କେ

ଲକ୍ଷେ ପଦିତୁରବ ଜୈଶିଥନ୍ତି ସେ ଏହି
ଗୁରୁ ରାଜ ବନ ଯେତୁ “Our day”
ହୋଇଥିଲା, ଉତ୍ସବରେ ବନ୍ଧୁ ଜମାତର
ବାଦେନୟା ପ୍ରାମଗେ ଶାଖା ଜମାତକ ମଠରେ
ଉଚ୍ଛଵସ୍ଥିରେ “ଆମେଥୀ ଯାଏ” କାହାର
କଣେଥ ଅପ୍ରସ୍ତୁତି ହୋଇଥିଲା, କାହାରଙ୍କ
ମାତ୍ରତୁମୁଦ୍ରାରେ ବିଚାର ମନ୍ଦରମୁଦ୍ରାରେ ଅବ୍ଦି
ମୟୁ ଦୋଷଥିଲା, ମୁହଁରେ ମୟୁ ଓ ଧାବେନ୍ଦ୍ର
ପ୍ରତିକ ପ୍ରମାଣ ବିଭବରେଣ୍ଟିର ମୂଳକ ଦୟାର
ଦୟାରେଣ୍ଟିର, ଏହି ଦିନ ପ୍ରାୟ ବନଶତ ଜମା
ଅଧାର ହୋଇଥିଲା, ଏହି କାତକରୁ ଧର
ଭବତମୁ ହେବନ ପ୍ରାମାଣ ଜମାତ୍ରେ ପାଠି
କାହାରଙ୍କ, ଅଧିକାରୀଙ୍କ ହୋଇଥିଲା ମରିଥିଲା

ଶ୍ରୀପୁଣ୍ଡ ଶାନତାନୁ ମହାନ୍ତି କବିତା ସହ କେ
ସବେ, ପଞ୍ଚଶିଲମୂର୍ତ୍ତି ଏକଥରି ସନ୍ଦର୍ଭ ଜୀ
ଅଭିନୟନ ଦେଖି ଦେଖିପରେ ନିଷ୍ଠୁ ମହା
କଳିନ୍ଦ, ଉତ୍ତର ବରତ୍ର କାଟନ୍ତି ଦୁଇବେଳେ
ଦୁଇତିନ ଆର କରୁ ।

“କୁଳାର ହେ”

ଅମ୍ବେଳାରେ ସମ୍ପୂର୍ଣ୍ଣରେ ଏ କଲେ
ଆଜୁଥର ତେ ଦୟବ ସମ୍ପଦରେ ହେବେବି ବିଦ୍ୟା
ନେଇଥିରୁ । ମାତ୍ର ଗେଡ଼େବେଳକୁ ଉଚ୍ଛି
ସମ୍ପୂର୍ଣ୍ଣ କୁ ଦେବାଇବୁଗା ଓ କୃତିକାର ସମ୍ପଦ
ଦିବରେ ଆମ୍ବେଳାର ଦ୍ୱାରା କରାଯାଇଥାରୁ
ଦ୍ୱାରା ଦୂରରେ ହେବେବି ବିଧା ଲେଖିଥିଲୁ
ବର୍ତ୍ତମାନ ସେହି କ୍ଷେତ୍ର ଓ ଦେଶର ଅମ୍ବେଳା
ଦେଶ ଦେବାଇବାର ଅଛି ଏହି ଆମ୍ବେଳା,
ଏହାକୁ ଜଣା କରୁ ଯେ ଦେବତାଙ୍କ ଅମ୍ବେଳା
ଏହି କମନ୍ଦ୍ର ଏ କମରେ ଥର୍ମପଲ୍ଲର ଅଧ୍ୟାତ୍ମି
କିଳ୍ପ କୁଳମାରେ ନିରାକ୍ରି ଜୀବ ଦୋଷ
ଥିବ । ମହା ଦର୍ଶକ ରାଜୁର ଦିଶାକର୍ତ୍ତବ୍ୟାତ୍ମକ
କଲ୍ପନାକାରେ ଯେ ପଦିତ ଧ୍ୟାନ ଦୋଷ
କରିଥିଲେ ତହିଁରେ ମତ୍ତାଗର ଘାତାକାର
ମଧ୍ୟରେ ମୁଦୁରାକ୍ଷଣ ଓ ଦେବାଳାକର ନ
ହିବେଅଜ୍ଞୋନ । ମୟୁରଦୁର୍ଜ୍ଞ ମହାଜନା ପଦ
ନିଃବ ଗଢା ଆଜୁଥର ତେ କରିପାପାପ
ଦୂରାପର୍ବତ ଓ ଏହି ପଦାର ପାଦକାର
ଫୁଲ ଦ୍ୱିଷୟ ଦୂରେ କହିଥିଲୁ । ତେବେବେଳା
ଦେବାଳାକ୍ଷେତ୍ର ପାଇବିଲାର ଟକା ଏହି ରହିବ
ପାହନକିମ୍ବାର ପୁରସ୍କର ପାହନକିମ୍ବା କେବେ
ଅନବ ଘୋଷିଲ ଦୋଷାନ୍ତର । ଏହବ୍ୟାପ୍ତ
କିଳ୍ପକ୍ଷ ଯେ ଦେବାଳାକର ବଜାରା

ଭାଣୀପାତ୍ରକମାନେ ପ୍ରଦର୍ଶକେ ପ୍ରାଇଭେଟ ହେ
ବାର୍ଷିକ ସବୁଜାର ର କବ୍ରା ଦେଇଥିଲୁଛି
ଅଧିକତ୍ତ ଉତ୍ସବକମାନେ କବ୍ରାର କବ୍ରାର
ମୟୁରଖଙ୍କ ପେଇତେବେଳେ କବ୍ରାର ଖୁଲ ଯେ
କେବଳାକର ଗୋଟିଏ ସ୍ଵର୍ଗ ଖୁଲ ଯୋଗ
ହେବ : ଯଥିରୁ ଦୂରବେଳେ ଖୁଲିଥିଯୁ ତେଣୁ
କେବଳ ନିଧା ଶୁଭମର୍ଦ୍ଦିତିରୁ । ମାତ୍ର ଶୁଭମର୍ଦ୍ଦିତି
ଚାହାନାକର କାହାରକାର୍ଯ୍ୟ କରିବାକୁ
ଦେଖ, ମୁଠାର ଦୟା ଏକ ଦର୍ଶନ (ମୁଦ୍ରା, ଧରନ
ଓ ହିନ୍ଦି) କମାର, ଶିଖ, ପାଡ଼ ଓ ହାତକର
ପ୍ରଦର୍ଶକ ପ୍ରାର୍ଥଣ ହେଉଛି ପେଶକରବା
ହୋଇବ ମୁହିଁ ଖୁଲ କରିବାର ଦୟା ହେଲା
ହେଲୀଯ ଦର୍ଶନ, କରିବାର ଦୟାର
ଖୁଲାଯାଇବ ପରାମର୍ଶ ଦେଖିବା ଯୋଗ
କୌତୁକର କିମ୍ବା ହୋଇଥିଲା । ଖୁଲାଯାଇବ
ମୁହିଁ ମୁହିଁ ପରାମର୍ଶ କୌତୁକର ହେଲା

କାଳର ଛଇ ମାତ୍ରାର ଏଠାର ଦୁଇପଦିଲି
ଏହିମ କିମ୍ବା ଅଧିକ ପେନ୍‌ଟାଇଲରେ କାଳ
ଏ କୋଣାର୍କର କିମ୍ବା ଏକ ମାତ୍ରାର କାଳର
ହୋଇ ମନ୍ଦିର ମୋଟ ମହାପଦେଶପ୍ରକାଶର
ପ୍ରଥମତଥ ଉଦ୍‌ବେଦି ପ୍ରକାଶ ପ୍ରାଚୀଯକାଳର
କୁରୁ କର୍ଣ୍ଣିକାରୁ କାର ପେନ୍‌ଟାଇଲରୁ କାଳ
ହୋଇଥାଏ । କୁଳେଷ୍ଟବନ୍‌ଦ ସାହେବ, କେ
ବେଶୀସ୍ତ ଗର୍ବମନ୍ତ୍ରୀ କଲେମାରକର ସହ
ମୁଖେ ପୃଷ୍ଠି ପ୍ରେସ୍ ହୋଇଥାଏ । ଏହା
ପ୍ରାଚୀଯକାଳ କୁରୁ କର୍ଣ୍ଣିକାରୁ କାଳର
କିମ୍ବା କୁରୁକୁ ପଞ୍ଚ ମଧ୍ୟରେ ଏ କବିତା ହେଲେ
ପ୍ରାଚୀଯକାଳ କାଳର କାଳରୁଲେବେ ହେଲେ
କାଳର ପ୍ରାକ ଓ ପାଇଁ ପେନ୍‌ଟାଇଲରେ କାଳର

ଏ କଳ ଦର୍ଶକଗ୍ରହିର (ଦର୍ଶକଙ୍କୁ ସାହିତ୍ୟର
ଚିମ୍ବାଗବତ) ଏହି କରୁଳଙ୍କ ଉପରେ
ଗାନ୍ଧୀ ହୃଦୟର ପ୍ରତିତ ପରିଦ୍ୱାସ
ହେଉଥିବା ପେଟିଥିବ ସମସ୍ତାନରଙ୍ଗେ

ଟେଲାଗନ୍ତର ପ୍ରାଚୀକରଣ ବେଳେ
ସମ୍ବୂଧ କ୍ଲିପନ କରିବା ମଧ୍ୟ କାହାର ଦି
ଅବ ପଞ୍ଜାବୀ କ୍ଲିପନ । ବୁଝିଥିଲୁ
କୁଏହାର ଫେରାଇ କଲାଙ୍କ ହବାରୁ କା
ରଖିବା ଲାହାଲାର ଥିଲା । ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ
ପରକାନ୍ତୀକ ଶୀଳେତମାନଙ୍କ ସବାପାଇଁ ଥି
ବାହିର ଥିଲେ ୧ଲେହ ପେଣିବାର ମ
ପରିବର କାହିଁ । ଏହିବଳ ଦେଖିଲା
କୁମୁଦିଗା ଓ ଅମାରହେତୁକୁ ଅନେହି
ନାହିଁ ଶୀଳେତମାନବେ ଅହିପାଇ କି ଥି
ହିତରେ ଛାନ୍ଦାଟ ସବରରେ ଯୋଗିଏ
ଦେଖି ଆହୁତା ଜହାନଦେଖେବଳ
ପାଇବ ପ୍ରାଚୀକରଣ ସେବକରି ଓ ମେ
ହାତ ସର୍ବନମାନରେ ସ୍ଥିଲ ଓ ଛାନ୍ଦା
ଆମ୍ବାଜରେ ହସ୍ତ କିମ୍ବା ପାଇ କେବଳ ଆ
ପରିଷ୍କାର କରିଥିଲା ଦେଖାଇଲା । ତେ
ଜାଇବ ବ୍ୟାପ୍ତି କଲାଦିକ ମଧ୍ୟ ଅଣ୍ଠିର କୁ
ଦେଖାଇଥିଲା ।

ଏହିଦ୍ୟଙ୍କର ଶୁଣିଲୁ ସେ ଏହି ଆନୁଧାର
ଉପରେ ତେଜାନଳର ବାହ୍ୟାବେଳ
ମନ୍ଦିରଗୁଡ଼ାରେ ମାତ୍ର/ବିଷ ପ୍ରସ୍ତର ଅଣ୍ଟେ
କଥ ଦେବେଳ ସହୃଦୀ ଦୂର ଉଠାଇଅଛି
ଏହି କଥପରିଚ୍ଛା ଆପ୍ରତିକାଳ ଧରାବାହି ଦେବ
ବହିରଳୁ ଦାର୍ଢି । ଏହି ଉତ୍ତର ଯୁଦ୍ଧ
ବ୍ୟାପରୁ ଥଳିଷ୍ଠକା ସେ ସେବେଷ୍ଟକାର ସାମାଜିକ
ସାହାରା କାର ବନ୍ଦିଅଛନ୍ତି ରେଖାଲକ୍ଷ୍ମୀ
ଗାନ୍ଧିଜୀ କବି କରିଯାଇଛନ୍ତି ଯାହାକୁ ଯାହା
ଦାବିଦୂ ସେ ଫଳ୍ପାଦ ଦେଇଲା ମନ୍ଦିର
ତାଙ୍କର ପ୍ରକାରଗର୍ଭ ପ୍ରାୟ ବିଶ୍ଵ ଧର୍ମ
ଦାତ ତର ଛାତ୍ର ଯୁଦ୍ଧ ଓ ଅମ୍ବିଦେନ ତା
ବାହ୍ୟ ବାକାପକାର ବିଜୟିତ ସହାରା
ଏହୋଇଣ କଳାର କୋରୁ ପଣ୍ଡା ନାହିଁ
ଏହୁବେ ଦେବେଳକ କଳା ପାଞ୍ଚର ମନ୍ଦିର ଦେବ
ନାହିଁ । ଯୁଦ୍ଧ କେବଳ ଦେବା ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ କାହାରଙ୍କ
ଅଭ୍ୟାସକୁ ପକ୍ଷ ସର୍ବାଧି ସେବେ ଅବ୍ଦି ଲାଗି
କହିବ ବେଳେ ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ପରାମର୍ଶ
ଏହାର ଜଳଇଲି ପ୍ରଶାସନଙ୍କୁ ଯୁଦ୍ଧ
ମାତ୍ର ଏବୁବୁଦ୍ଧ ସହାୟ କରିବିଲା
ଶୁଣିଲୁ ଅଭ୍ୟାସର କରିଲାହି

ଅନୁଷ୍ଠାନକେ ଦିନ ତଥା ପରିମା
କାରୋଚନକୁ ଏହିରୁ ବାଜାରରୁତି, ବାଜାର
ପରିମା ପରିମାତ୍ରମେ ଦୂରୀ ବନ୍ଧୁଦୟାତି ଶ୍ରୀ
ଭାଗାର ଦେଖିବ ଭାବୁ ଦୂରୀ ଦେଖାଇ ଦସ୍ତାନକୁ
ଏହିରେ ଚିତ୍କାଳାଳ, ଦେଖିବୁଏହି, ହିନ୍ଦୀ
ପରିମାତ୍ରମେ ବାଜାରମାନେ ଦୂରୀ ଏହି
ଦୂରୀରେ ଚିତ୍କାଳାଳ ଶ୍ରୀ ମଧ୍ୟମପ୍ରାତି
ଭାବ ଦୂରୀରେ

ମା ୧୪ ରାତ୍ରି କୋଣାରକରେ ଶୁଦ୍ଧିକୁ
ପକର ସାହେବ ସହେତୁ ଏହି ମଧ୍ୟମ ହୁଏ
ଯେ ଉଦ୍‌ଦିଷ୍ଟ ପାଇନ ହେଲା ଏବଂ ତେବେଳାର
ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ଦୟାଗତର କାଂଗରଣୀହଳ ହୁଏ
ମନ୍ଦିର ପଥାକରେ ଘୋଟାଟ ମେଡ଼ିଆ
ଥାର ହେଉଥିଲେ । ଏହି ସହାରେ ଯୁଦ୍ଧକୁ
ହିନ୍ଦୋଳ, ଗାନ୍ଧିଚେଷ୍ଟା ଦରଶବ୍ଦିଗୁଡ଼େ
ଯୁଦ୍ଧକୁ ସମୃଦ୍ଧିହେଁ ସାହେବ, ଜୁଫେ
ଶନ୍ତିଶାଖା ଓ ଆଜିତେର ବୁନ୍ଦବନ୍ଦୁ ହୁଏ
କେମିମରେ ଏହି ତେବେଳାର ରଜାର
ଅଛି ଏ ବିଷଳ ଜ୍ଞାନିକୁ ଆଜି ନହେଁ ।
ମଧ୍ୟ ଏହି ସମ୍ବାଦ କିମ୍ବାର ହୁଏ ।

କରୁଣାବିଧାନଟ ବିଶ୍ୱରେ ତୁମ୍ହା ଧରି
କରୁଣା ଦୋଷଧୂଳା । ଏ ମରନରେ ତୁ
ଅନେକ ପ୍ରେସ ଲାଗ୍ତି ବସଇଛ କୁରୁକ୍ଷୁର
କରେବ ତୁମ୍ହା ତିର ବହେତୁମେ ପାହନ୍ତି
ମାହେ ପହଞ୍ଚ କରୁଥିଲେ । ପୁରୁଷରେ

ପଣ୍ଡିତଙ୍କ ମହାନ୍ତରଙ୍ଗର ବାହୁ ଅଜାନ୍ତାଙ୍କାଳିକଟିଲେ
ଦସରବ କରୁଥିଲେ ଓ ଏକବିନ୍ଦୁର ଅର୍ଥ
ଶୁଣି ବହିର କରିବେ ବିଷ ବନ୍ଦିନାମୁଖୀ
ଦହିଅଛି । ଏତି ଶୁଣ୍ଡିବ କା କରିବ ବନ୍ଦିନ
କର କାହିଁ ଅବଧି କରିବ କହିଲୁ ।
ବିଷରେ ସାହାହେଉ ନକାଳୀ ପଦାଳି
ପଦେନାମ କାହାକୁଣି କରି ବିଷରେନ୍ଦ୍ରା
ପରମେଶ୍ଵରୀ ଗୋଲେକ ତାହାକୁ ପଦେନାମରେ
ନିତି ଅବଧି ଉଠିବରେ କୁଣ୍ଡଳ ହୋଇଗଲେ
ମହିମ ବର୍ତ୍ତମାନରୁ ଅଛିବି ନାହିଁ । “ମହିମ
ସେ ହାତ କଥା” ଅଛି ତେବେ ପୁରୁଷ ହାତ
ମହିମ ଲେଖିବର ମେଣ୍ଟିଵିଥ” ଆଜି
ଅର୍ଥାତ୍ ମେହେଦିଲ ତାରୁ ବୁନ୍ଦୁକୁନ କରିଲୁ
ଦୂରହଟା ବୁନ୍ଦୁକରଙ୍ଗ ବଚିବୁଲାଇଟା ପଞ୍ଚାତଙ୍କର
ଅମୂଳ, ଅବର୍ତ୍ତ କରା ବା ପରା ଏକ ଅଥିନ-
ଧର କୁଣ୍ଡଳ କରିବି ପଦେନାମରେ ତାମ-
କର୍ଷ, ସାହା କିନ୍ତୁ କାହାକୁ ପଦେନାମରେ କାନ୍ଦିଲ ଦୁଃଖୁ
ହିଲେ ସାହା କହିଲୁ । ମହିମ ସେ କାହିଁ
ବଧା “ଏହି ସେ ଅମ୍ବନକର ତଳ” ର
ଧୂମଧର୍ମ ହୋଇଲେ ଏଥରେ କରିଲାଏ ଓ
ପାନକାରୀ ପୁରୁଷ ବସିରୁ ଉଚ୍ଛିଷ୍ଟମନେ କିମ୍ବା
କିମ୍ବା କରିବେ ତ କି କରି ପମସ୍ତୁ ଘାର୍ତ୍ତର
ହେବ । “ପାନକାରୀ” ସ୍ଥାପନକାର । ଏହାକ
କରିବ କିମ୍ବା ସମ୍ମାନରେ ମୁହଁପ ଗୋପ
ବହିବାର ଉପର, ମଧ୍ୟ ବହିବ । ସମ୍ବନ୍ଧରୁ
ସେ ଏଥର ଚର୍ଚା ହେଲା ସହିତ୍ୟରରେ ଅଛି
ହେବ ନାହିଁ ଏ କଥା ନାହିଁ । ବନ୍ଦିନାମି ଏତି
ସାରବାଦିକର ସମ୍ବନ୍ଧ, କାହିଁ ଏକ ଧର୍ମପାତ୍ର
କାହା ହେଲା ତା ଏକ ଉତ୍ତର ଉପରୁ ମେହିନେ
ପଦେନାମ ସବୁପ ଉପରିବିତ ହେବାର ଉପର,
ତାମ ଏବି କର ସମସ୍ତ କାହିଁର କାହା ପଢିବନ୍ତି
ଅଛି । ଏ ତଥା ମଧ୍ୟ ପଦେନାମରେ ଯୋଗିବାର ଏକଟି
ହେବାର ସବୁକାରୁକେ ଆମ୍ବାମ୍ବୁ । ସର୍ବାର
ଜୀବ ଏ ଦିନକୁ ବିବହାରିଣୀ ସମ୍ମାନକ କହି-
ଦିବ (Public holiday) ଦୁରାଳି
ଯୋଗଣ ଶୁଣି କରିଲୁ । ତାହା ହେଲେ
“ଅର୍ଥାତ୍ ତାମ” ର ଧର୍ମପାତ୍ର ଓ କାର୍ଯ୍ୟକାରୀ
ହେବ : “ଅର୍ଥାତ୍ ତାମ” ସେହିକାର, ଶ୍ରୀପଦାଳ
ହୋଇ ନ ଥିଲେ ଏକାଟି ଦେଖିବା ପରିଶ୍ରମ,
ସିଦ୍ଧାଂତମୂଳ କାହା କଥା ହେବାର କୁଣ୍ଡଳ
ହୋଇଥିଲା । ଉତ୍ତର ତାମାପ୍ରାକଟର ‘Our
day’ ତଥା ସାଧାରଣ ସଙ୍କଳିତ ହେଉଥାର
ଧ୍ୟାନ ପାରିଥିଲୁ ମାତ୍ର ପ୍ରାକଟକରିବାକଣ୍ଠେ ସେ
ପମସ୍ତୁ ପ୍ରକାଶ କରିପାର ଦେଖିଲା ତେବେ ।

918

ମନ୍ତ୍ର ଏକ ଉଚ୍ଛବି ସୁକୁମାରପତ୍ର ଯାଇଲେବେଳେ
ନେଟ୍ ମହେଶୁପାତ୍ରକ ସନ୍ଦେହରେ ଏହି ଜୀବାଜୀତୀ
ବନ୍ଧୁଙ୍କୁ ବାହୀରୁ ଘାଁମ ଗାର୍ଭିକେ ଯାଇଲେ
ଆଖା ଦରଖଣେ, ଅମ୍ବାପଦ୍ମର ଦୂର୍ଗଣ୍ୟ ଯେ,
ଶୁଦ୍ଧିଶା ସଜ୍ଜିଷ୍ଠା କଥର ତୋ ନାହିଁ ଖଣ୍ଡ-
ଦେଇ ପରିମେ ପାତାକ ଦର୍ଶନ ସିଂହକାର୍ତ୍ତ
ଦ୍ୱାରି ସପ୍ରା ଉକଳବାହୀ ଜାହାଙ୍କ ସାଥୀ-
ଥୋଗା ସମରିତରେ ଏହି କଳାନାହାତ୍ମୁ, ଏହି
ଅଯାନନ୍ଦର ଏହାତ୍ମୁ ଯଜ୍ଞକଷେତ୍ର “ କେତେମାତ୍ରଙ୍କ
ଭାବାକୁ କଲ୍ପିତକରେ ଗୋତ୍ର ନରପାତ୍ର
ଦିଲେହେ ଗଜାବାହୀ ତୁମ୍ଭାମାତ୍ର କଲ୍ପିତ
ଦୂର୍ଲଭ ହେତୁଦୂର୍ଲଭ ଜାହେତପାଦକର ଦେଇ
ମର୍ମର ମାନାବେଳେ ଶ୍ରୀର ତୁମ୍ଭାମାତ୍ର
ମେଲମର୍ମର ଦେଇ ପ୍ରାଚୀନବ୍ରତରେ ଏହାକୁ
ହୋଇ ଦବିଧ ଶେରିଗାମାଦରେ ତେଜିନୀଜ
ଭାବରେ କଥି ବାହ୍ୟବଳୀ ଦେଖି ଥାକେବୁ
ମାର୍ଦର ଦୃଢ଼ ଅବଶ୍ୟକ ଦରଶୁଣେ, ରମା
ଦେଇବିଦେଶ ଜନକରେ ତେଜିନୀଜ ମେଲେବୁ

FRESS COMMUNIQUE

An estimate is being prepared of the trade demands for all commodities of urgent national importance which will be made on the United States or America during the first six months of 1918. In order that this may be complete all those who expect to make such demands should supply before tenth January to Secretary Indian Munitions Board, Delhi, a clear statement of their proposed orders giving quantity, tonnage and value of each commodity separately. Similar information is also required of orders already placed in the United States for which early delivery is desired. As no demand will be included in the estimate unless it is clearly of urgent national importance, full particulars in this respect should be supplied. As there is no time for correspondence all statements should be complete and clearly set out, otherwise the demands will not be included.

THE RAJKUMAR COLLEGE
AT RAIPUR.

The Hon'ble Babu Brajendran Das put a series of questions in connection with the education of the Rajkumaras, at the last meeting of the Provincial Council held on the 23rd November last. We will notice the last three of them in our today's issue. They were the following—

(1) Are the Government aware that parents in Orissa are not favourably inclined to send their children to the College.

(2) Will the Government be pleased to consider the advisability of educating the lumars of the proprietors of Orissa at the Revenshaw Collegiate School at Cuttack or any other suitable place in Orissa.

(3) Is there any official or non-official member in the governing body of the Rajkumar College from Orissa proper?

The Hon'ble member put seven questions in all in this connection and we refer only to three of them. The following was the reply by Government to all the seven.

" The Rajkumar College being in another province, the Lieutenant Governor in Council has no detailed information regarding its activities, or the number of its students on its rolls. The following brief reply to the Hon'ble member's question as a whole is all that can be given from information at the disposal of the Local Government. The College is not affiliated to the Central University, but its final Examination is equivalent to the Matriculation Examination. It is specially intended for the education of the families of the Feudatory Chiefs and at the present time seven boys of this class from Bihar and Orissa are reading there. The College was recently inspected by the Educational Commissioner with the Government of India who was most favourably impressed with its teaching, hostel arrangements and discipline. The Political Agent for the Orissa Feudatory States is a member of its governing body. It is understood that a few pupils from Orissa belong to the Zemindari classes. Government are unable to subscribe to the view that it would be better if they were educated elsewhere.

There is a saying in common parlance in Hindi "O'ne' jati bat boli sab obukti me udadiya" in other words "if that he said, I that him up by a snap of fingers." The Government answer to the questions of the Member's member tantamount to:

at Sambalpur he saw the panoramas of his Highland home. He was a Central Province Civilian and had his proclivities and predilections for Sambalpur. If he could, he would have made Sambalpur another Delhi, but politically he did what he could. There are now two divisions among the Feudatory Chiefs—the Orissa group and the Sambalpur group. The “gulf” between. The two groups one and the same cannot politically sit together, though socially they eat and dine together. If the Orissa Chiefs are to go to Raipur for education, why then the objection so palpably demonstrated to admit the Ganjam students to the Ravenshaw College which, according to the Government reply, is counted under the Chapter of “elsewhere”. We know our Government feel much concerned for the well being and improvement of the Feudatory chiefs. They always respect their feelings and sentiments though they sometimes err with motives however good. It is time that the line or principle followed hitherto should be changed or rectified so as to make things fit in with the fitness of time, feelings and sentiments, wishes and desires of those who are vitally concerned in the education and advancement of themselves and their families. The Oriyas have had enough of isolation and isolative administration against which not only honest protest is being continually made, but a sort of resentment is gaining ground apace. True statesmanship lies in taking count of this and in finding out the means and ways of a true and lasting solution. Nothing is to be neglected in the administrative details. Minorities neglected or a diplomatic shunt out of such minorities is simply the nursery ground of enemities, the best and truest illustration of which is being experienced in the crisis through which the Empire is now passing. The best the motive, the truest the cause, the surest is the end if there be objection to the Ravenshaw College then ways and means ought to be found for having a chiefs’ College in Cuttack. With the help of the Government, chiefs will be able to find the necessary means to make it *fairly* accomplish easily. There will be no lack of sympathy, support, and means which mean money and we doubt not that the Oriya chiefs of Ganjam will stand to the roll-call. If our Government is found shy or if the proposal of a chiefs’ college in Cuttack or anywhere else in Orissa is considered not commendable to them then, by all means, the Oriya chiefs ought to find out their own ways and means for the sake of their own special and essential interest.

The thirteenth Anniversary
of the Kalpataru Festival of
Bhagaban Sri Ramkrishna will
be celebrated on the 1st
January 1918 and the previous
evening at BABU HAREKRISHNA
BHUVAN'S LODGE, near the
Cuttack Town Hall.

*Voluntary contributions,
any, will be thankfully received
at the Renakrishna Cottage
Ghutnuk.*

ସମ୍ବନ୍ଧରେ ଆପଣଙ୍କ ଦିଲ୍ଲି—ଶ୍ରୀରାଜବନ୍ଦ ଅଳ୍ପ
ଦୂରରେ କଥାରେ ଶ୍ରୀଶିଖରଙ୍କ ଲମ୍ବକାଳ
ମହାନ୍ତର ପ୍ରାଚୀନ ମନୋର ପିଣ୍ଡରେ ଦିଲ୍ଲି କଥା
ଦିଲ୍ଲି କରିଥିଲୁଗା ଧରିଲୁ କଥା କଥା
ଅଧିକର୍ତ୍ତ୍ଵ ସମ୍ପୂର୍ଣ୍ଣ ଫିଲ୍ମାଯାଇ ଲେଖିପାଇ
ହେତୁରିନ ଅମ୍ବାନନ୍ଦର ଫିଲ୍ମିଙ୍କର ପ୍ରକଟିତ
କଥା ସମ୍ପାଦି ଉଚ୍ଚବିନାରାତର ପାଇଁ

କାପୁତ୍ରମନ୍ଦି—ଏ ଜଗତରେ ‘ବିହିନୀ’
ବେଳେ କାମକ ଗେଟିଏ କାଟକାଳିଷ୍ଠ ସମ୍ପଦ
ଅଛି । ଏହା ଟାଙ୍କର୍ଣ୍ଣ ହୃଦେ ସ୍ଥାନିତି ଦେଇଥିଲେ
ଏହା ସତିର ସବ୍ୟକ୍ତିର ଛାତ୍ରଗରେ
ମଧ୍ୟେ ହରୁଚିପୁଣ୍ଡି ତାଟକମାତରିର ଅଳିଶ୍ଵର
ହୋଇଥାଏ । ଜବ Our Day ଦସ୍ତଖତେ
ଏହା ଦୂରମୋଟ ତାଟକର ଅଭିନ୍ଦି ଅଭିନନ୍ଦ
କୁଣ୍ଡ ଦରସନ ଏ ଲକ୍ଷ୍ମିତ ଅଭି ଦେଖେ
ମାତର ଶୁଣୁଷାର୍ଥ ହେଉଥି ଦୋରଥୁଳ । । ଏ
ଜଗତରେ ଏ ଏ ଗେଟିଏ ପ୍ରାୟୀ ସର୍ବର
ଥିଲୁକ ପୂରଣ ତୁମବା ଦ୍ୱାରା ସହିତାଲେ ଧରି
କାହିଁ ହୋଇଅଛନ୍ତି ।

ସୁମନାମ—ପରିବ୍ରାତ ଆମକରଣହିଲ ଅ-୨—
ତେ ଦେଇ ସେ ଅମୂଳନଙ୍କ ସମ୍ପର୍କରେ ଏହି
“ ଶାରୀ ” କ୍ଷେତ୍ରର ଜୟନ୍ତ ବାହୁ ଧର୍ମଚୁଣ୍ଡର
ଏଥେ ସବର୍ଗର୍ମାର୍ଥରେ ସହାୟ କରିବାର
ହେଲୁ କହିଲବେଶାହେବଜାରୁ ପ୍ରମାଣିତ
ଅବସର୍ପିତ ।

ମାସମେଳା—ଏ କର୍ତ୍ତା ଏ ମହାମେଳାଟିଲେ
ବନ୍ଧୁଙ୍କର ପାଇଁ ଦେବାର ସ୍ମାରକା । ପ୍ରଥମେ
ପ୍ରୋଗଣ୍ଠିତ ମାନ୍ଦ ଏ ରର୍ଷ ସାହିମାଦିକ ଶିଖ
ଅସିଗୀର ଦେଇର ଅର୍ଥଧା ଦେଇବ । ତାହଙ୍କ
ସୁକର୍ଦ୍ଦେଶୁ ସବର ମାନ୍ଦ ମହାର ସାହିମା
କାହାଜରେ ମନ୍ତ୍ରର ଚକ୍ରମର ତାବା ଦକ୍ଷିଣ
ମାତ୍ର ଦେଇବାର ଚକ୍ରମର । ଦେଇବାକୁଳକୁ
ମାନ୍ଦର ଅଗ୍ରବ, ତାରେ ଅଧିକାର ସୁକର୍ଦ୍ଦ
ଦୂରସାଇଅଛୁଟୁ । ଦେଇ ମୂଳବାର ତଳ
ରହିଦିର ମଧ୍ୟ ବନ୍ଧୁପରିମାଣର ଅଗ୍ରବ ଏହି
ଫମ୍ବୁ କାରଣରୁ ସାହିମା ସହାଯେ ଦେଇ
ମନ୍ତ୍ରର ପାଇଁ, ତେବୁ ରର୍ଷର ଅନେକକ ତଳ ଉପ୍ରେ
ପ୍ରିଯ ବନ୍ଧୁଅନ୍ତରୁ ପେ ଗା ଗ ପାଇ ପାକିଥାର
ନାହୁ ତା ୨୭ ଜାନ୍ମ ଫେରୁଆର ପର୍ବତୀ ପ୍ରମୟାର
ଓ ପନ୍ଦିତଚନ୍ଦ୍ରୀ ପାକକୁ ଡିଲ୍ଲି ବିଜୟ
ନନ୍ଦ ଦେଇବିବ ।

ଧାରମିତ ପିଆ ଅନ୍ତି—ହାତ ସୁବେଳ,
କଥ ବସ ନିରନ୍ତର ଲାକିଛି ଓ ଦେଖିଯେ
ସୁଜରେ କଥାମୁକ୍ତ ଏ ଦେବେଶର ପ୍ରଥମ
ଦଶ ଚନ୍ଦ୍ର ଦିବେଶ ଏକ ହାତୁଳି ବାବ
ବିଜ୍ଞାପର ସବୁରେ ଦୟାକିବ ଦୟାକିବ ।
ଗର୍ଭିତେବେ ଘର୍ଷଣେ ସମ୍ମତ ଦେଇଥିଲାଗୁ ।
ଧାରୁଳିପିଲେବେ ବାଲିଲାପାଦଙ୍ଗ ଶିଖାର ଦେଖିଲା
ଦ୍ୟାମ୍ବା କରିବ ଦୟାମ୍ବ । କର ଏତୁ ହି କିମ୍ବା
ଏହି ପିଲେବିଲ ଦୟାମ୍ବା ।

ଚିତ୍ତ କୁଷମା ଜା ୧୦ ପିଲାରେ ଶୈଖ
ଦେବୀ ସପ୍ତାଦିବେ ହରତ୍ତୁ ୨୩୯ ଲକ୍ଷ
ଶୈଖରେଣ ଧରିଥିଲ, ଯହି ଅତ୍ୟନ୍ତୁ ୨୭୨୦୯
ଜୀବର କୁଳ କାରିଥିଲ । ଏକ ମୁଦ୍ରାରେ
ମଧ୍ୟ କଟପରିବେ ୫୦୦, କାନ୍ଦାରେ
୧୫୫, ବହାର ଉତ୍ତାରେ ୨୫୫, ସୂର୍ଯ୍ୟରେ
୨୭୪୫, ପଞ୍ଚାନରେ ୫୨୫, ମୃତ୍ୟୁରେ ୫୨୫,
ଧ୍ୟୁତିରେ ୨୫୫, ନହିଁର ଗତିରେ ୨୫୫
କାରିବିଦାତ ଗତିରେ ୨୫୫, ନଧିରାଗତିରେ
୨୫୫, କର୍ମପତାକାରେ ୨୫୫ । ଏହି କିମ୍ବାରତିତେ

ଦିନ ୧୯୬୭ ମସିହାରେ ସମୟ କୁହାର ପ୍ରକାଶ
ତରେ ୧୯୬୭ ଦିନ ପେତେ ଦୂର୍ଧଵାହାରକୁ
ଦେଇପାରେ । କିନ୍ତୁ ଏଥାର ଜଣ ଦେଇଲେ
କେବୁଦ୍ଧାସ କବ ଦୋତଙ୍ଗକୁ । ଏହି ମୁଖୀ
ଦେଇ ସମ୍ଭବ କବାର ଫେରାର ଏହି ସଂକଳନ

ଥର୍ମାତ୍ର ଶାନ୍ତି ପାଇଲା । ଏହି କାହାର
ଦୁଇ ସଂକୁଳ ମାନୁଷଙ୍କ ଦୟା
ସମ୍ମଦ୍ୟ ହିଁ ଏହି ପାଞ୍ଚମାତ୍ରରେ
ବନ୍ଧୁଦ୍ୱାରା କଷ ଯୋଗେଛନ୍ତି ।

ପରେ ନିର୍ବାଚ ମହାକାଳ
ଶେଷର ଦୂର ପତ୍ରକ । ପହଞ୍ଚ
ମଧ୍ୟ-୨ ୨୨୮ ଛଟାର ଉଚ୍ଚ
୧୩ ବରଦେଶରେ ୫୧୫ ଜୀ
ଏହିରେ ।

ଭାବୁ ସନ୍ଦର୍ଭେ ପାଞ୍ଚମୀ
ପାଞ୍ଚମୀରେ ଏହି ବୈଷ୍ଣବିରୁଦ୍ଧ
ପୂର୍ବମାର କଥାରସମ !

କୁଣ୍ଡର ଦାର୍ଶନିକ ହୀନ—ତେବେଳୀ
ପ୍ରଥମ ଉପରେ ଯେହିଁ ମର୍ଜି ଅଛି, ସେହି ମର୍ଜି
ମାତ୍ରର ଚାହିଁଗାତେ ପରମାଣୁ ହୁବେନ କାହାକୁ
ଏହି କର୍ତ୍ତରମାତ୍ର ପରିଷାର ଦର୍ଶକ୍ତି । ଆହେରଙ୍ଗ
ଅନ୍ତର୍ଗତ ବ୍ରୋହମ ବିଶ୍ଵର ବର୍ଦ୍ଦମା ଦୂମିରକ
ହୀରା ପରିଷାର କରିବାକୁ । ସେ ସ୍ଥାନର କଲା-
ଧୟ ହେଉ ଦୂମିରପଦ୍ମ । ମିହିକଷେଗଲିତର
ବର୍ତ୍ତମାତେ ଶେଷ ଦୂମିରକୁ ଧରିଥିଲା ହେମ-
ନନ୍ଦ ଗୋଟରେ ଦେଉଛ ବାହି ନର୍ତ୍ତମାରେ
ବନ୍ଦ ଦଖନ୍ତି । ଦୂମିର ନର୍ତ୍ତମା ଘରରେ ଶିକ
ସମୟରେ ଯେହିଁ ପ୍ରାଚରେ ପ୍ରସାଦ କରି
ହୋଇଥାଏ, ତାକୁ ଖୋଲ ହୁଏ, ତାର ପ୍ରାତର
ପ୍ରକଳ୍ପ ଦେବତରେ ପ୍ରଗାଢ଼ିତ ହୋଇ ଦେହ
ମୟକା ବର୍ଦ୍ଦଗାୟ ଦାହାର ପାଏ । ହେଲୁଁ କଣ
ପ୍ରାତରେ ବ୍ସିଥିଲ ନର୍ତ୍ତମ ଓ ପ୍ରାତା ଜ୍ଞାପନେ
ଗର୍ଜିଅଣ୍ଡ ଯେହି ପ୍ରାଚିମାନଙ୍କରେ ଉତ୍ତର ପ୍ରାଚିକାର
ତେଜ୍ଜ୍ଞାନରେ ଘରି ଦୁଆନ୍ତି । ହାତମାନେ ପୂର୍ବ-
ମନ୍ଦିରୟ ବର୍ତ୍ତମାନେ ପ୍ରଦେଶ କରିବାକୁ
ଖେଳାପକ୍ଷର ଯେତ୍ତିଁ ଜାମନସନ୍ଧ୍ୟ ପରିବର୍ତ୍ତନ
ଦାହା ଅଛି ରହିଲା ଗାହିଁ । ହେଲେ ଏହେ
ଦୂମିର ଦେହ ଅଧିକେ ॥

କୁଳ କଥା— କୃତର ମନ୍ୟ କୀର୍ତ୍ତି କିମ୍ବା
ସମ୍ବନ୍ଧରେ ପାଞ୍ଚ ଅନୁରଦ୍ଧରମନ୍ଦିର । ରତ୍ନା ୧୦୯
ଜାରେ ଉଦ୍‌ବୃତ୍ତିମେଷ ଏହା କଣିକାଙ୍କାରୀ କିମ୍ବା
ପ୍ରକୃତ କର ସମ୍ପୂର୍ଣ୍ଣ କଣ୍ଠର କେନ୍ଦ୍ରପ୍ରକାଶ
ପେ, ମାତ୍ରାଙ୍କରେ ପ୍ରକର ପରମାଧରେ କୁଳ
ମହିଳା ଅତି ମାତ୍ରାଙ୍କ ଉଦ୍‌ବୃତ୍ତିମେଷ କିମ୍ବା
ବୁଦ୍ଧିମେଷକୁ କାର୍ଯ୍ୟକର୍ତ୍ତା ଓ ବନ୍ଦଗୀର
କରନ୍ତିବ୍ୟାଧିରୁ ମହିଳାରେ ମହିଳାରେ ସେଠାକୁ
କାହାର ପାଦର ପାଦକୁ । ମାତ୍ରାଙ୍କର କରିବାର
ପରମରେ ୧୫ ଦିନ ମହିଳା କୁଳ ପଢ଼ୁଥିଲୁ
ଅଛି । ଏହୁପରି ମନ୍ଦିର ଉଦ୍‌ବୃତ୍ତିମେଷକରେ
କାମ ଲବନ ମଧ୍ୟ ପ୍ରତିକିର୍ଣ୍ଣ ଥିଲା । ରତ୍ନାଙ୍କ
କୃତର ଦେଖୋଇ କାରାଣନ୍ତରେ ପାଞ୍ଚ ଦିନ
ଦିନ ମନ୍ଦିର କୁଳ କରିବାର ପରମ ମହିଳାଙ୍କୁ କରି
ଦେଖି ପାହାଇବା, ଅବଶ୍ୟ ଏହା କିମ୍ବାକୁ
ଲାଭକାରୀ ବା କାହା ଦେବାକୁ ଦେଖା ମାତ୍ରା
କୁଳକୁ ଦେଖି ଥିବ ଅଥବା କୋଣାକାରିରଙ୍କୁ
କୁଳକୁ ଦେଖି ଥିବ ଅଥବା କୋଣାକାରିରଙ୍କୁ
କରିବାକୁ ଆପଣାରେ । ମେଘଦୂଷିତ
ମାତ୍ରାଙ୍କ ଉଦ୍‌ବୃତ୍ତିମେଷ ଅନ୍ତରେ ମାତ୍ରାଙ୍କ
କିମ୍ବା କିମ୍ବାର୍ଥ ମହିଳାଙ୍କ କଥା

ନେଇ ହୁଏଲା—କୁଳରେ କିମଣର
ପୂର୍ବ ଦ୍ୱାରା ଦେଖିଥିଲା କ୍ଷୁଣ୍ଣମେ ଦେଖିଯାଇଥି
ଅତି କୁଳ କିମଣ ହୁଏଲା କିମଣର
ଦେଖିବାଟି କାହାମାଠକୁ ହୁଏଲା କିମଣ
ଯେ, କୋଡ଼ା ପ୍ରକାଶିତ କିମଣ

ଦେଉଅଛୁ ଗହିରେ ଏହ ଦ୍ୱାରାକୁ ବାପ ଗୋଟିଏ
ମନେ ଉପାସିବ ବାହି । ପୂର୍ବେ ଯେହି ଲାଭ
ମୁଖ୍ୟ ଦେବତଙ୍କା ଥିଲ ବର୍ତ୍ତମାନ ଗହିର
ମୁଖ୍ୟ ପ୍ରାୟ ରୂପରେ ଥୋଇଥିଲା । ଯେତେ-
ଦିନପାଇଁ ଏହିର ମୁଖ୍ୟ ଦେବତଙ୍କାରୁ ନ୍ୟାଚ କରିବ,
ତେବେଳିନ ଜନହାତ୍ମାରଣକୁର ଦସ୍ତା
ବିଶ୍ୱାସ ଦେବତାହିଁ । ଏହି ଶୀଘ୍ର ସମସ୍ତରେ
ଦିନପାଇଁ ଶ୍ରେଷ୍ଠ ମଧ୍ୟଲିଙ୍ଗ କୟାହର ଶୀଘ୍ର
ନିରାଶ କରିବାରୁକାହାନ୍ତି, ଏହା ସାମାନ୍ୟ
ଦୁଃଖର କଥା ନିହେଲା ଏହିର ଜାରିବ ଦେ
ବଲିବାର ଗଜାସରେ ଦୁଗାର ଅପ୍ରକାଶ କାହିଁ
ଦିନୁ ଦେବେଳି ଧନୀ କନ୍ୟକମହିଳୀ ଅଭିଭାବ
ଲାଭର ଅଧିକର କରି ଯତ୍ତ କବାର ବିଶ୍ୱାସ
ଦ୍ୱାରା ରଖିଅନ୍ତରୁ । ସେମାନେ ଅଭିଭାବରେ
ସମ୍ମୁଖୀ ଦେହର ବ୍ୟାକ ବନ୍ଦୁପୁ ଚାରୁମହାନ୍ତି
ବୋଲି କଲାଇ କଲାଇ ଏହି କରନ ହୋଇ
ଅଛି । କେବେଳ ମହିମାର ପାନ୍ଦୁପ୍ରାକଟର ବନ୍ଦ
ଓ କୁଣ୍ଡଳ କୁଣ୍ଡଳ ଦେଉଅଛୁ ମୋର
ପ୍ରାୟେ ସମ୍ମାଦ କଲାଇ । ଯାହାକେବେଳ ଆଜି
କାଳ ବଜନ୍ତି ଓ ଦିନ ଏହି ଦ୍ୱୟାପାରର ତଥାର
ଏକ ପ୍ରକାଶକାର ବ୍ୟାକମ୍ବା କରିବା କରୁଣ୍ମମେଳନ
କରି ଉଚିତ ।

ବଜ୍ରେସ-ବା ଜୀବ୍ୟୁ ମହାସଙ୍ଗ ।
ଜୀବ୍ୟୁ ମହାସଙ୍ଗ କର ଯେ ତାରଙ୍ଗ ଠାର
ଅନେବଳ ହେଲ ପ୍ରକାଶରୁ । ଏବଂ ତତ୍ତ୍ଵ ଏଣ୍ଟିଷ୍ଟ ଦିବ । ଶ୍ରୀଜା ପନ୍ଦିବେଶାନ୍ତ୍ର ପେଣ୍ଟ ସାର
ପର୍ଦ୍ଦ ଚକ୍ରତା ପଥାନ କରିଥରେଣ୍ଟୁ ଶାହାପ୍ରକଳେଖ
ବରଦଶ୍ରୁତର ପାଠ ଉଦ୍‌ଧାର ଉଚ୍ଛର
ଅମେରାନେ ଶ୍ରାବନ୍ଧବୁ ଦ୍ୱାରା ବରଦଶ୍ରୁତ
ଦ୍ୱାରା ଥାର ପ୍ରକାଶ ଲେବାକୁ ଅନ୍ତର ଦୋଷ
ଦୁଃଖ ପ୍ରକାଶ ଦର୍ଶାନ୍ତକ । ମୋହରେ ଏକବିନ୍ଦୁ
କହିଲେ ତଳେ ସେ ସେହି ଶବ୍ଦଶାତ୍ରେ
ଆଜି ହମାଲଯାରୁ ଲୁମରହା ଶର୍ମିନ୍ଦ୍ର ଭାବ
କର ଦୃଢ଼କରମ ହନ୍ତାଳ-ମାଟଳ ମାରିପ୍ରକାଶ
କରିବା ଲମ୍ବି ଉପସ୍ଥିତ । ରାତ୍ରି ମହିନ କୁଣ୍ଡଳ
ଉଲ୍ଲଙ୍ଘନ୍ତୁ ପ୍ରକଳ୍ପିତରେମାତ୍ରେ ମାରିପଳାପର ଯେତା
ହାତ କରିଥରେଣ୍ଟୁ । ଏବର୍ତ୍ତ କଲିକପାରେବେଳେ
ଭାବିତ ଥେବୁ ଉପର ଗାନ୍ଧୀ ଏଥୁରୁବେ
ଦେଖାଯାଇ ଗାହୁ । ଏ ବର୍ଷ ସେହିତ ତୁମ୍ଭର
ପରମାଦ୍ୱାରା ପରମାଦ୍ୱାରା ହୋଇଅଛନ୍ତି ଏଥୁରୁବେ
ତୌରେ ପରମାଦ୍ୱାରା ଏବେ ପ୍ରକଳ୍ପିତ ଯେତା
ହେଇ ନ ଥିଲେ । ବଜ୍ରଦେଶକୁ ୧୯୫୨
ବିମେଡ୍ୟୁ ୨୨୦, ଆମା ଓ ଅଧ୍ୟୋଧ୍ୟାରୁ ୨୩୦
ମାର୍କାଇବୁ ୨୩୫, ବିଦ୍ୟାସଂତୁଷ୍ଟଗାରୁ ୨୩୦
ଧର ପ୍ରଦେଶର ୧୫୦, ପାନ୍ଦାରା ୧୫୪ ଲକ୍ଷ

ଦେଶରୁ ଏହି ଦେଶରୁ ୧୯ ଜାରୀ ପ୍ରତିକାଳ
ମାନ୍ୟତା ଦୀର୍ଘରେ ଉପର୍ଯ୍ୟତ ଚୋତମ୍ବଲେ
ଏଥର ଚୋତମ୍ବଲା ପ୍ରମାଣାଷ୍ଟ ମହାପତ୍ର
ଛାଇଦ୍ଵୀ ଘର ।

ପାଦମୁଖରୁଷ୍ଟି । ସେବନୀ କାମରେ ଯତେବେ
ଲୋକ ବନ୍ଦେଶର ମହାଶ୍ରଦ୍ଧାରୀ ବାହୁଦା
ପାଦମୁଖ ଦାଖାପଡ଼ିଲୁ । ଗୋଟିଏ ଦୀ ଦୂରର
ଦିକ୍ଷା ଧାରି ହଥରୀ କାହିଁ ପଢ଼ି ଅପରାଜେ
ପଣ୍ଡିତ ଆନନ୍ଦମୁଖ । ସୁମୁତ ସ ହରାଳଙ୍କିମାନ
ଶତରୂ ଅଭିନ୍ୟାନାଚାରୀ ଚକ୍ରବନ୍ଧୁ ଦେବ ସତ୍ୟ-
ବନ୍ଧୁ ଉତ୍ସବରୀ କାହିଁଥାଠରେ ବୁଝି ଯ ଯାହା
ଦା କଥାମନ୍ଦର ମୋହରାରେଗାହୁ । ଶାକ ନ
ପଢ଼ିରେ ପାତ୍ରିତି କୁବିନ୍ଦୁ, ତଥା କୁଳକା
କୁଦ୍ୟାନର ହେବାର୍ଥୀ । ଯେତେବେଳେ କଥା ପରିବର୍ତ୍ତନ

କଣ ବି ଦୂର ଶୁଣିବେଳେ ଯେତେବୁ ଏହା
ଉଥିର କେଉଁପାରେ କି କୀ ବାବ୍ଦ ଓ ବାବ୍ଦ-
ରଣ ପାଦ କେବଳ ଲାଗିଥିବ ଦରଗା କଥ,
ଆମାଠାର୍ଥୀ ତଥାରେ ବାବୁପନ । ତୁମେ
ପେଟେ ତେଣୁ ଗୁଣ ନିଲେ ତୁମେର ଉବ୍ଧବତୀ
ଦିନରେ ବବେ । ମୋଟିଏ କାହିଁ ଖେଷିବିଲେ
ଏହି ତେଣୁ ବେଳ ମନେବେରବାବୁ ଦେବ ।
ବେଳବାବୁ ଯେ ତେଣୁ ସେ ତେଣୁ ଗୁଣ ତଥା
ମୋନିବାରୁ ଦେବ । ଏ ତେଣୁ ଗୁଣ କୁଣିର
ତକୁଣ ସାଧତ ଦୋହା ତାହା ଜହାନପୁରେ
ବାବୁପନକୋଷଗୋଟି ଦୋରାଇଛି । ବେଳବାବୁ
ପଠି ପରେ, ଦୂରମ କରିବ ପୁନର ମାର୍ଜିବ
ମାକଷସେହିରେ ଶିଖ-ଶଳ ବନ୍ଦ କରିବାରୁ
ହେବ, ବେଳେ ମାହିନ ସହିନ କ୍ଷପିଲୁ
ବନ୍ଦବାବୁ ଦେବ । ବାବୁ ପାତା ଶୈଶବର
ଶାସ୍ତ୍ର କେବଳ କରି ଦେବିଲେ ତହିଁରେ
ଅକ୍ଷ ସବୁକର କାହୁଙ୍ଗା କାଳାଭିଧ କ୍ଷତି ତ
କବାହୁତେ ଦେଖିବ ହୁଏ । ଥେବେର କାହିଁ
ପାଠରେ ଦେଖିଲିବା ପେଶକାଳେ ମହିଁରୁ କିମ୍ବା
ସଫଳ ପାଇବାର୍ଥୀ କବି ଅଶ୍ରେଷ ଅମ୍ବଲ
କାହିଁରେ । ବାବୁପନିମାନେ ଶୁଣିବିବ ଏହି
ସେବନେବେ ଦୂରମ ରହନ୍ତି, ବାବୁପନିମାନେ
ହୁଅରୁ ଏକ ହର୍ଷମୁଖନା ଦେବନ୍ତି । ଏମାଜବର
ପାଇବ ଚନ୍ଦ୍ର, ସୁର୍ଯ୍ୟ ରକ୍ଷଣ କରିବାକୁ କାହିଁ
କରିବାକୁ ରହନେଥାଏ । ପଦିଲକଗଃ ତୁ
ସାମାଜିକରାହୀ ଏମାଜବର ଲକ୍ଷ, ମାନୁ
ଦେଖେରା ଦୁଖାକୁ ଦୋହା ଦେବାର୍ଥୀ ପାଣ୍ଡବ
ଦାନଦାରେ କହିଲାକୁ ନରଗ ଭବହୁତ କାହିଁ
କରିବାର୍ଥୀ— ଏହାହୀ ଏମାଜବର ସୁର୍ଯ୍ୟ ।
ଶୁଣିବାର ହଜାର ହବିଲାହ ହରୁ, କହୁ
କହାଏ ମୋଟି ଦୂର ପାତ୍ର, କାହିଁକିମ୍ବା
ପହଞ୍ଚେତ୍ତୀର୍ଥୀ ଶବ୍ଦମାତ୍ରକ କାମ ଧାରିବେ କରିବ
କାମକର କୁମାର ପୁରୁଷ ହୋଇପାରି, କନ୍ଦାର
ପକ୍ଷର ଶିଶୁର ଓ ଦ୍ୱାରାଜମାଲୀମାନଙ୍କ ହାତର
କଳନା କରିଥାଇପାରେନାହୀ । ତେବେଳେ
କାମକର ଶାହିନା ଦେବନ୍ତି, କେମାତ କରି
ପରିବର୍ତ୍ତ ପରିବାହ ଅମ୍ବଶିଥ ଅଧ୍ୟାପନ ଉଚ୍ଚି,
ଏହି ସର୍ବ ଧର୍ମରକଣକରାତ୍ମକ, ମହା ପେଶିଲାବ
ଦେବ । ନରୁରା କାରାର୍ଥୀ ଦୂର୍ଧଵ ଦେବ
କାରାର୍ଥୀ କହା କର୍ତ୍ତା ଅଗାମ ଉତ୍ତରାତ୍ମକ ।

ସାହୁକୁଳ ।

ପ୍ରମାଣବେ କର ମନ୍ତ୍ର ସବୁ ଥିଲା—ଅନୁ-
ମନ୍ତ୍ରବ୍ୟାକ ଯାଏ ପ୍ରୟୋକଳ ହାତା ଦସ୍ତାବେଳେ
ମାତ୍ର ଏବଂକୁ କେବାଗାଇ ନ ପାରେ । ଅମ୍ବୁ-
ମାତ୍ରେ ଦସ୍ତାବେ ଜାହା ଏବଂ ଦସ୍ତାବେଳେ କିଛି
ମନ୍ତ୍ର ମନ୍ତ୍ର ଚକ୍ରବାହରେ ଅମ୍ବାନବୁଲ ଶେ
ଷେଷ ଦେଖ ମେଲି ଦୋଷାଶିଖ । ମେ
ମେତେ ପତ୍ରି ସେ ଦେଖେ କର ବିହୁବଳ
ସମ୍ମତ ଏବଂ ଚହୁଁରୁ ଯେ ଧାର ବାନ୍ଧବ ଉଠ
ଦର୍ଶକପଦବେ ସ୍ମନେ ସେହି ଏହା ମନ୍ତ୍ରଙ୍କୁ,
କୁହାରୀ ସାହୁକୁଳ ଦକ୍ଷମ ଦର୍ଶକ ଏବଂ
ଦର୍ଶକପଦବେ ଯାହାର ଅଛି କେହି ଏହା କର
ଦେବତାରେ ଦୟାପୁ ଆର ଅଧିକାର ନାହିଁବେଳେ
କଥାକ କଥେ । ତାହୁଁର କେବଳ ଜୀବନକୁ ଆର
ଜାତିର ଦର୍ଶକ, ଭାବରେ ଦର୍ଶକ ଶାହୁଁରୁ ପର
ବାନ୍ଧବ ଦର୍ଶକ, କରନେ ମୁଖର୍କୁ ଶାହୁ
ମାତ୍ରହ ଦର୍ଶକ ଏବଂ ଶାନ୍ତିକର୍ତ୍ତା ମୂର୍ଖ ବା
ଗଲା ବାନ୍ଧବକର୍ତ୍ତା ଥାର ବାନ୍ଧବ ଦର୍ଶକ ।
କ୍ରେକୀ ପର୍ବତ ପାତ୍ରର ଦର୍ଶକ ଜୀବନ ଦର୍ଶକ,
କୃତ ପର୍ବତ ନିଷତେଷ୍ଠ ଦର୍ଶକର ପର୍ବତ,
ଦର୍ଶକର ତଥି ତଥାକ ମୁଖର ଶାନ୍ତି କରିବାକୁ

No. 122

ଶ୍ରେଷ୍ଠ ସାହିତ୍ୟଦତ୍ତର ପେଇ ବହୁପ୍ରଦ ବସ୍ତି କମିଶେ ଥିଲା ଅବା ଦୋଷକଳ ଦୋତା ଗ୍ରେଣ୍ଡ ପେଇ ଏବା ଏହାରେ ପିଣ୍ଡେ ଚାହିଁ ଏବା କିମ୍ବା ମେରା ମନକର ଦେବାର ଉଚ୍ଚାର ସେମନ୍ତ ବହୁପ୍ରଦ ସବୁରା ଓ ମୁଖ ଦୂରଭିତ୍ତି କାହିଁ ବୀରାମକରିବାରେ ।

କଟକ । ଶ୍ରେଷ୍ଠ ପେଇ, ୧୨

No. 318

ଶ୍ରେଷ୍ଠ ପେଇ

RADICAL CURE OF ASTHMA.
Notice is hereby given that Asthma is permanently curable. Only 2 doses of the Jiotics are to be taken and the marvellous efficacy of the same will then be manifest. It is altogether from the baneful effects of the so permanent cure now in the

Jiotics is a simple drug, altogether harmless and is the "Gift of a Saint." No rigid rules are to be observed. Charge depends on the circumstance of the patient. Experiment and trial solicited.

Jogendra Nath Mukherjee,
Jailor, Cuttack Jail,
1957-17

ପାପ ପେଇ ଜିଜ୍ଞାସା ।

ବନ କଷ୍ଟୁ ଧର୍ମଶିତ୍ତୁରେ ଥିଲେ ପାପ
। ଦୂରପ୍ରଦ ମାତ୍ର ଜିଜ୍ଞାସା କେବଳର
ବନ୍ଦି । କୁଟୁମ୍ବ କେବଳରେ, କେବଳ
ଶାଶ୍ଵତ ଗରୁଦ ମନ ଥିଲୁ, ଏହାରେ କେବଳ
ବନ୍ଦି, ଶ୍ରୀଗାନ୍ଧି ବନ୍ଦିରେ ନିୟମ ତାହିଁ,
ପେଗୀର ଅବତ୍ମା ଅବସର କିମ୍ବା ଅବସର
ପାମେ । ଉତ୍ତର ପାମା କେବଳ ଦେବା,
ପାମା ପ୍ରାଣିତା ବୁଝାଇଁ ।
ପାମାର ମୁଖ୍ୟ ମୁଖ୍ୟ ।

କେବଳ, ୧୨୧ ତେବେ ।

ପାପ ପ୍ରକଳ୍ପ ।

ପ୍ରକଳ୍ପ ପ୍ରକଳ୍ପ ୧୦୫୨

ଶ୍ରେଷ୍ଠ ପ୍ରକଳ୍ପ ।

ଶ

